

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยนี้ แบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพทั่วไปของโรงเรียนและสถานภาพของผู้ให้ข้อมูล ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระบบประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน และเปรียบเทียบกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่สังเคราะห์จากทฤษฎี และส่วนที่ 3 ผลการศึกษาประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ซึ่งนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพทั่วไปของโรงเรียนและสถานภาพของผู้ให้ข้อมูล

1. รูปแบบการจัดตั้งโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

การจัดตั้งโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน มี 3 รูปแบบ ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จำแนกตามรูปแบบการจัดตั้ง

ลักษณะของโรงเรียน				รูปแบบการจัดตั้ง					
				ขยายจากสายสามัญศึกษา		เปลี่ยนจากร.ร. 15(2)		ตั้งเป็น ร.ร. อาชีวศึกษา	
สาขาวิชา	ขนาด	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บริหารธุรกิจ	เล็ก	3	18.75	3	18.75	-	-	-	-
	กลาง	1	6.25	-	-	-	-	1	6.25
	ใหญ่	4	25.00	-	-	2	12.50	2	12.50
	ใหญ่พิเศษ	1	6.25	-	-	1	6.25	-	-
ช่างอุตสาหกรรม	กลาง	1	6.25	-	-	-	-	1	6.25
	ใหญ่	2	12.50	-	-	-	-	2	12.50
	ใหญ่พิเศษ	1	6.25	-	-	-	-	1	6.25
ศิลปหัตถกรรม	ใหญ่	1	6.25	-	-	1	6.25	-	-
เปิดสอนมากกว่า 1 สาขาวิชา	ใหญ่	1	6.25	-	-	-	-	1	6.25
	ใหญ่พิเศษ	1	6.25	-	-	-	-	1	6.25
รวม		18	100.00	3	18.75	4	25.00	9	56.25

จากตารางที่ 16 พบว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนมีรูปแบบการจัดตั้งโรงเรียน 3 ลักษณะ คือ การขยายการศึกษาจากโรงเรียนสายสามัญศึกษา การปรับเปลี่ยนจากโรงเรียนมาตรา 15(2) ซึ่งเป็นโรงเรียนวิชาชีพพระยาศรีสุทนต์โรงเรียน และการตั้งขึ้นเป็นโรงเรียนอาชีวศึกษาโดยตรง โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ตั้งขึ้นเพื่อจัดการศึกษาสายวิชาชีพโดยตรง ทั้งที่เป็นหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ และหลักสูตรโรงเรียน ส่วนโรงเรียนที่ตั้งขึ้นเพื่อจัดการศึกษาต่อเนื่องจากสายสามัญศึกษา มีเฉพาะโรงเรียนที่เปิดสอนสายวิชาบริหารธุรกิจ และเป็นโรงเรียนขนาดเล็กทั้งสิ้น

2. ระยะเวลาในการดำเนินงานของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน มีระยะเวลาในการดำเนินงานของโรงเรียนนับตั้งแต่เริ่มก่อตั้งจนถึงปัจจุบัน ดังแสดงในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จำแนกตามระยะเวลาดำเนินการ

สายวิชา	ขนาด	ระยะเวลาดำเนินการ (ปี)						รวม
		5-10	11-20	21-30	31-40	41-50	51-60	
บริหารธุรกิจ	เล็ก	2	1	-	-	-	-	3
	กลาง	-	1	-	-	-	-	1
	ใหญ่	-	1	1	1	-	1	4
	ใหญ่พิเศษ	-	-	-	-	-	1	1
ช่างอุตสาหกรรม	กลาง	-	-	-	1	-	-	1
	ใหญ่	-	1	1	-	-	-	2
	ใหญ่พิเศษ	-	-	1	-	-	-	1
ศิลปหัตถกรรม	ใหญ่	-	-	-	1	-	-	1
เปิดสอนมากกว่า 1 สายวิชา	ใหญ่	-	1	-	-	-	-	1
	ใหญ่พิเศษ	-	-	1	-	-	-	1
	รวม	2	5	4	3	0	2	16
	ร้อยละ	12.50	31.25	25.00	18.75	0.00	12.50	100.00

จากตารางที่ 17 พบว่า โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ดำเนินการมานานกว่า 10 ปี คือมีระยะเวลาดำเนินการระหว่าง 10-20 ปี 21-30 ปี 31-40 ปี และ 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.25, 25.00, 18.75 และ 12.50 ตามลำดับ โดยสายวิชาบริหารธุรกิจมีทั้งโรงเรียนที่ตั้งขึ้นใหม่ที่มีระยะเวลาดำเนินการน้อยกว่า 10 ปี และที่เปิดดำเนินการมานานถึง 60 ปี ส่วนสายวิชาช่างอุตสาหกรรม ศิลปหัตถกรรม และโรงเรียนที่เปิดสอนมากกว่า 1 สายวิชา มีระยะเวลาดำเนินการระหว่าง 11 ถึง 40 ปี

3. หลักสูตรของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

หลักสูตรที่โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้น มีอยู่ 2 หลักสูตร คือหลักสูตรของกรมอาชีวศึกษา (อศ.) และหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (รท.) โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนบางโรงเรียนเลือกใช้เพียงหลักสูตรเดียว และบางโรงเรียนใช้ทั้ง 2 หลักสูตร ดังแสดงในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จำแนกตามหลักสูตรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

หลักสูตร	บริหารธุรกิจ	ช่าง อุตสาหกรรม	ศิลป หัตถกรรม	มากกว่า 1 สาขาวิชา	รวม	ร้อยละ
อศ.	1	2	1	-	4	26.00
รท.	7	1	-	2	10	62.50
อศ. ในระดับ ปวส. และ รท. ในระดับ ปวช.	1	1	-	-	2	12.50
รวม	9	4	1	2	16	100.00

จากตารางที่ 18 พบว่า โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 62.50 ใช้หลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในการจัดการเรียนการสอน ร้อยละ 25 ใช้หลักสูตรของกรมอาชีวศึกษา และโรงเรียนที่เลือกใช้ทั้ง 2 หลักสูตร มีเพียงร้อยละ 12.50 โดยในแต่ละหลักสูตรในการจัดการศึกษาต่างระดับกัน

4. สถานภาพของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแต่ละแห่ง มีผู้ให้ข้อมูล 4 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน ซึ่งมีรายละเอียดของผู้ให้ข้อมูลแต่ละกลุ่มดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.1 สถานภาพของผู้ให้ข้อมูลกลุ่มผู้บริหารโรงเรียน

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูลกลุ่มผู้บริหารโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวนผู้ให้ข้อมูลในโรงเรียน				จำนวน รวม	ร้อยละ
	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่	ขนาดใหญ่ พิเศษ		
รักษาการอาจารย์ใหญ่	2	-	-	-	2	12.50
อาจารย์ใหญ่	-	2	5	2	9	56.25
ผู้รับใบอนุญาต-อาจารย์ใหญ่	-	-	2	1	3	18.75
ผู้รับใบอนุญาต-ผู้จัดการ	1	-	1	-	2	12.50
รวม	3	2	8	3	16	100.00

จากตารางที่ 19 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 56.25 ดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ และร้อยละ 18.75 เป็นทั้งผู้รับใบอนุญาตและอาจารย์ใหญ่ โดยมีผู้รับใบอนุญาตที่ดำรงตำแหน่งผู้จัดการ เท่ากับผู้รักษาการอาจารย์ใหญ่ คือร้อยละ 12.50

4.2 สถานภาพของผู้ให้ข้อมูลกลุ่มผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูลกลุ่มผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนจำแนกตามสถานภาพ

รายการ	จำนวนผู้ให้ข้อมูลในโรงเรียน				จำนวน รวม	ร้อยละ
	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่	ขนาดใหญ่ พิเศษ		
ตำแหน่ง						
ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่	3	1	14	6	24	8.89
นายทะเบียน	-	-	6	-	6	2.22
หัวหน้าแผนก/สาขาวิชา	-	3	17	12	32	11.85
หัวหน้าหมวดวิชา	-	2	14	20	36	13.34
ครูผู้สอน	29	25	67	22	143	52.96
ครูแนะแนว	-	-	3	-	3	1.11
เจ้าหน้าที่ธุรการ-ทะเบียน	1	1	5	4	11	4.08
เจ้าหน้าที่การเงิน-พัสดุ	-	-	6	1	7	2.59
เจ้าหน้าที่โสตทัศนูปกรณ์	-	-	2	-	2	0.74
บรรณารักษ์-พยาบาล	-	1	4	1	6	2.22
รวม	33	33	138	66	270	100.00

ตารางที่ 20 (ต่อ)

รายการ	จำนวนผู้ให้ข้อมูลในโรงเรียน				จำนวนรวม	ร้อยละ
	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่	ขนาดใหญ่พิเศษ		
วุฒิการศึกษา						
อนุปริญญา/เทียบเท่า	5	3	29	14	51	18.89
ปริญญาตรี/เทียบเท่า	27	30	106	46	209	77.41
ปริญญาโท/เทียบเท่า	1	-	3	6	10	3.70
ปริญญาเอก/เทียบเท่า	-	-	-	-	-	-
รวม	33	33	138	66	270	100.00
ประสบการณ์การทำงานใน ร.ร.						
น้อยกว่า 1 ปี	5	6	12	4	27	10.00
1 - 3 ปี	6	11	28	19	64	23.70
4 - 8 ปี	14	10	45	22	91	33.70
9 - 15 ปี	1	4	26	15	46	17.04
16 - 25 ปี	7	2	27	5	41	15.19
มากกว่า 25 ปี	-	-	-	1	1	0.37
รวม	33	33	138	66	270	100.00

จากตารางที่ 20 ผู้ให้ข้อมูลที่ดำรงตำแหน่งครูผู้สอนมีจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 52.96 โดยมีหัวหน้าหมวดวิชา และหัวหน้าแผนก/สาขาวิชาในลำดับรองลงไป คิดเป็นร้อยละ 13.34 และ 11.85 ส่วนผู้ให้ข้อมูลที่ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่โสตทัศนูปกรณ์มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 0.74

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 77.41 ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า มีร้อยละ 18.89 ส่วนที่เหลือร้อยละ 3.70 มีการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า และไม่มีผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 4-8 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.70 รองลงไป คือ ประสบการณ์ทำงานระหว่าง 1-3 ปี 9-15 ปี และ 16-25 ปี ตามลำดับ ผู้ให้ข้อมูลที่มีอายุงานยาวนานเหล่านี้มีอยู่ในโรงเรียนทุกขนาด ซึ่งแสดงว่าขนาดของโรงเรียนไม่มีผลต่ออายุการทำงานของบุคลากร

4.3 สถานภาพของผู้ให้ข้อมูลกลุ่มนักเรียน

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูลกลุ่มนักเรียน จำแนกตามสถานภาพ

รายการ	จำนวนผู้ให้ข้อมูลในโรงเรียน				จำนวนรวม	ร้อยละ
	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่	ขนาดใหญ่พิเศษ		
เพศ						
หญิง	53	25	89	28	195	58.21
ชาย	10	17	78	35	140	41.79
รวม	63	42	167	63	335	100.00
สาขาวิชาที่ศึกษา						
บริหารธุรกิจ/พาณิชย์การ	63	21	97	38	219	65.37
ช่างอุตสาหกรรม	-	21	49	25	95	28.36
ศิลปหัตถกรรม	-	-	21	-	21	6.27
รวม	63	42	167	63	335	100.00
ระดับการศึกษา						
ปวช.	63	33	99	55	250	74.63
ปวท.	-	-	-	-	-	-
ปวส.	-	9	68	8	85	25.37
รวม	63	42	167	63	335	100.00

จากตารางที่ 21 พบว่า นักเรียนผู้ให้ข้อมูลที่เป็นเพศหญิง มีร้อยละ 58.21 มากกว่านักเรียนเพศชาย ด้านสาขาวิชาที่ศึกษา นักเรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 65.37 ศึกษาในสาขาวิชาบริหารธุรกิจหรือพาณิชย์การ โดยมีจำนวนนักเรียนที่ศึกษาในสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมและศิลปหัตถกรรม ร้อยละ 28.36 และ 6.27 ตามลำดับ

นักเรียนผู้ให้ข้อมูลศึกษาในระดับ ปวช. มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74.63 ส่วนที่เหลือ คือร้อยละ 25.37 ศึกษาในระดับ ปวส. และไม่มีผู้ให้ข้อมูลที่ศึกษาในระดับ ปวท.

4.4 สถานภาพของผู้ให้ข้อมูลกลุ่มผู้ปกครองนักเรียน

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูลกลุ่มผู้ปกครองนักเรียน จำแนกตามสถานภาพ

รายการ	จำนวนผู้ให้ข้อมูลในโรงเรียน				จำนวน รวม	ร้อยละ
	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่	ขนาดใหญ่ พิเศษ		
เพศ						
หญิง	41	20	87	32	180	61.86
ชาย	16	14	59	22	111	38.14
รวม	57	34	146	54	291	100.00
อายุ						
21 - 30 ปี	3	4	14	6	27	9.28
31 - 40 ปี	16	13	30	21	80	27.49
41 - 50 ปี	28	13	79	21	141	48.45
51 - 60 ปี	9	3	21	5	30	13.06
มากกว่า 60 ปี	1	1	2	1	5	1.72
รวม	57	34	146	54	291	100.00
ระดับการศึกษา						
ต่ำกว่าปริญญาตรี	46	23	99	36	204	70.11
ปริญญาตรี	10	9	42	17	78	26.80
สูงกว่าปริญญาตรี	1	2	5	1	9	3.09
รวม	57	34	146	54	291	100.00
อาชีพ						
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	12	8	33	3	56	19.24
พนักงานบริษัท/โรงงาน	19	6	33	30	88	30.24
ประกอบอาชีพส่วนตัว	21	11	52	17	101	34.71
อื่นๆ	5	9	28	4	46	15.81
รวม	57	34	146	54	291	100.00
ความสัมพันธ์กับนักเรียน						
บิดา หรือ มารดา	38	27	112	37	214	73.54
ญาติ	17	7	28	15	67	23.02
อื่นๆ	2	-	6	2	10	3.44
รวม	57	34	146	54	291	100.00

จากตารางที่ 22 พบว่าผู้ปกครองนักเรียนที่ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 61.86 กลุ่มอายุที่มีมากกว่ากลุ่มอื่นคืออายุระหว่าง 41- 50 ปี ผู้ปกครองส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 70.11 มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ประกอบอาชีพส่วนตัวมากกว่า การเป็นลูกจ้างหรือรับราชการ ร้อยละ 73.54 เป็นบิดาหรือมารดาของนักเรียน โดยผู้ปกครองที่มีได้มีความเกี่ยวพันทางสายโลหิตมีเพียงร้อยละ 3.44

ส่วนที่ 2 ผลสรุปของระบบประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน และ เปรียบเทียบกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่สังเคราะห์จากทฤษฎี

ในการนำเสนอผลสรุปของระบบประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ผู้วิจัยกำหนดหมายเลขโรงเรียนตามสาขาวิชาที่เปิดสอนเพื่อความสะดวกในการกล่าวถึง และเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ดังนี้

หมายเลขโรงเรียน	สาขาวิชาที่เปิดสอน
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน หมายเลข 1 - 9	บริหารธุรกิจ
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน หมายเลข 10 - 13	ช่างอุตสาหกรรม
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน หมายเลข 14	ศิลปหัตถกรรม
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน หมายเลข 15 - 16	เปิดสอนมากกว่า 1 สาขาวิชา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายโรงเรียน ข้อมูลจากผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนทุกโรง สรุปเป็นระบบประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

1. ผลสรุปของระบบประกันคุณภาพการศึกษา

ผลสรุปของระบบประกันคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลรายโรงเรียน ตามเกณฑ์การวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยกำหนด (รายละเอียดปรากฏในหน้า 109) ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนจากการสัมภาษณ์ และความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนจากแบบสอบถาม ต่อระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน สรุปได้ดังนี้

1. ระบบการวางแผน

ข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียน เมื่อนำมาวิเคราะห์เนื้อหาตามโครงสร้าง สรุปได้ว่า โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนมีการวางแผนการทำงาน 6 แบบ และมีวิธีการวางแผน 4 แบบ ดังปรากฏในตารางที่ 23

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จำแนกตามลักษณะการวางแผน และวิธีการวางแผน

รายการ	จำนวนโรงเรียน (n = 16)	ร้อยละ	หมายเลขโรงเรียน
ลักษณะการวางแผน			
1. แผนปฏิบัติงาน/โครงการระยะ 1 ปี และ ปฏิทินการศึกษา	11	68.75	1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 12, 16
2. แผนพัฒนาระยะ 2 ปี และปฏิทินการศึกษา	1	6.25	15
3. แผนพัฒนาระยะ 3 ปี และปฏิทินการศึกษา	1	6.25	7
4. แผนปฏิบัติงานระยะสั้น 3 เดือน ระยะเวลา 1 ปี และปฏิทินการศึกษา	1	6.25	14
5. แผนปฏิบัติงานระยะสั้น ระยะกลาง ระยะเวลา และปฏิทินการศึกษา	1	6.25	13
6. ใช้เฉพาะปฏิทินการศึกษา	1	6.25	11
วิธีการวางแผน			
1. วางแผนโดยผู้ปฏิบัติงานและหัวหน้างานแต่ละ ฝ่าย เสนอผู้บริหารเพื่อพิจารณา	7	43.75	1, 2, 4, 7, 8, 9, 15
2. วางแผนโดยคณะกรรมการ ซึ่งเป็นผู้บริหาร ระดับสูง และระดับกลาง	6	37.50	6, 10, 12, 13, 14, 16
3. วางแผนโดยอาจารย์ใหญ่และผู้ช่วย ตาม นโยบายที่ได้รับจากคณะผู้บริหารระดับสูง	2	12.50	3, 5
4. วางแผนโดยอาจารย์ใหญ่ ตามสถานการณ์	1	6.25	11

จากตารางที่ 23 พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่คือร้อยละ 68.75 เห็นว่า โรงเรียนมีการวางแผนในลักษณะของแผนปฏิบัติงานหรือโครงการระยะ 1 ปี และปฏิทินการศึกษา ส่วนการแผนในลักษณะอื่นๆ มีเพียงร้อยละ 6.25 ในแต่ละรายการ สำหรับวิธีการวางแผนของโรงเรียน พบว่า ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียน ไม่สามารถสรุปเป็นวิธีการวางแผนของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนได้ เนื่องจากมีวิธีการวางแผนที่หลากหลาย แต่วิธีการวางแผนที่มีโรงเรียนใช้มาก 2 วิธี คือ การวางแผนโดยผู้ปฏิบัติงานและหัวหน้างานแต่ละฝ่าย เสนอผู้บริหารเพื่อพิจารณา ซึ่งมีโรงเรียนที่ใช้วิธีนี้ร้อยละ 43.75

และการวางแผนโดยคณะกรรมการ ซึ่งเป็นผู้บริหารระดับสูงและระดับกลาง โดยมีโรงเรียนที่ใช้วิธีนี้ ร้อยละ 37.50

สำหรับผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน มีความคิดเห็นต่อระบบการวางแผนของโรงเรียน ดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จำแนกตามวิธีการวางแผนและ การมีส่วนร่วมของบุคลากรในการวางแผน

รายการ	จำนวนโรงเรียน (n = 16)	ร้อยละ	หมายเลขโรงเรียน
วิธีการวางแผน			
1. ไม่ปรากฏแบบแผนที่ชัดเจน	7	43.75	2, 3, 7, 8, 9, 11, 15
2. โรงเรียนใช้ปฏิทินการศึกษาตามแบบแผนที่เคยปฏิบัติมาในปีการศึกษา ก่อนเป็นแผนการทำงานของบุคลากร	5	31.25	5, 6, 12, 12, 16
3. โรงเรียนมีคณะกรรมการจัดทำแผน โดยคำนึงถึงสถานการณ์ แผนการปฏิบัติงานประกอบด้วยโครงการ กิจกรรม ระยะเวลา และงบประมาณ	4	25.00	1, 4, 10, 14
การมีส่วนร่วมตัดสินใจของบุคลากร			
1. อาจารย์ใหญ่หรือหัวหน้างานเป็นผู้ตัดสินใจ	6	37.50	4, 5, 8, 14, 15, 16
2. ไม่ปรากฏแบบแผนที่ชัดเจน	5	31.25	3, 6, 7, 10, 11
3. ผู้บริหารระดับสูงหรืออาจารย์ใหญ่เป็นผู้ตัดสินใจ	4	25.00	2, 9, 12, 13
4. บุคลากรสามารถตัดสินใจได้โดยอิสระภายในขอบเขตของงานที่รับผิดชอบ	1	6.25	1
การกำหนดเป้าหมายในการทำงาน			
1. ไม่ปรากฏแบบแผนที่ชัดเจน	10	82.50	3, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 16
2. บุคลากรมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย	4	25.00	1, 2, 14, 15
3. เป้าหมายในการทำงานสามารถปรับเปลี่ยนได้	2	12.50	4, 5
การกำหนดมาตรฐานในการทำงาน			
1. ไม่ปรากฏแบบแผนที่ชัดเจน	9	56.25	3, 5, 7, 8, 9, 11, 13, 15, 16
2. โรงเรียน/ผู้บริหารกำหนดมาตรฐานในการทำงาน	6	37.50	2, 4, 6, 10, 12, 14
3. บุคลากรมีส่วนร่วมกำหนดมาตรฐาน และต้องทำใ้บรรลุมาตรฐานสูงสุด	1	6.25	1

ตารางที่ 24 (ต่อ)

รายการ	จำนวนโรงเรียน (n = 16)	ร้อยละ	หมายเลขโรงเรียน
การกำหนดเกณฑ์ประเมินผลการปฏิบัติงาน			
1. ไม่ปรากฏแบบแผนที่ชัดเจน	10	62.50	1, 2, 4, 5, 6, 7, 9, 12, 14, 16
2. ผู้บริหาร-หัวหน้างานร่วมกันกำหนดเกณฑ์ แล้วแจ้งให้บุคลากรทราบ	3	18.75	8, 13, 15
3. โรงเรียนกำหนดเกณฑ์เป็นลายลักษณ์อักษร บุคลากรทุกคนรับทราบ	2	12.50	3, 10
4. โรงเรียนใช้วิธีการประเมินผลแบบเดิม	1	6.25	11
การสื่อสารภายในโรงเรียน			
1. ไม่ปรากฏแบบแผนที่ชัดเจน	7	43.75	2, 5, 6, 9, 10, 11, 14
2. มีการสื่อสารทางเดียวจากผู้บริหารสู่ผู้ปฏิบัติงาน	5	37.50	3, 8, 12, 13, 15
3. มีการสื่อสาร 2 ทางอย่างสม่ำเสมอ	3	18.75	4, 7, 18
4. มีการสื่อสารในระดับเดียวกันมากกว่าต่างระดับ	1	6.25	1

จากตารางที่ 24 พบว่าวิธีการวางแผน การกำหนดเป้าหมายในการทำงาน การกำหนดมาตรฐานในการทำงาน การกำหนดเกณฑ์ประเมินผลการปฏิบัติงาน และการสื่อสารภายในโรงเรียนจากการสอบถามผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน ไม่สามารถสรุปเป็นแบบแผนของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนได้ เนื่องจากคำตอบที่มีค่าร้อยละมากกว่าคำตอบอื่นๆ คือ ไม่ปรากฏแบบแผนที่ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 43.75, 62.50, 56.25, 62.50 และ 43.75 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากแบบแผนที่โรงเรียนใช้ในการวางแผน พบว่า ด้านวิธีการวางแผน โรงเรียนร้อยละ 31.25 ใช้ปฏิทินการศึกษา และร้อยละ 25 ใช้คณะกรรมการจัดทำแผน ด้านการกำหนดเป้าหมายในการทำงาน มีโรงเรียนร้อยละ 25 ให้บุคลากรได้มีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย และร้อยละ 12.50 ที่เป้าหมายในการทำงานสามารถปรับเปลี่ยนได้ ด้านการกำหนดมาตรฐานในการทำงาน มีโรงเรียนร้อยละ 37.50 ที่ผู้บริหารเป็นผู้กำหนดมาตรฐานในการทำงาน และร้อยละ 6.25 บุคลากรมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย ด้านการกำหนดเกณฑ์ประเมินผลการปฏิบัติงานมีโรงเรียนร้อยละ 18.75 ที่ผู้บริหารและหัวหน้างานร่วมกันกำหนดเกณฑ์แล้วแจ้งให้บุคลากรทราบ ร้อยละ 12.50 โรงเรียนกำหนดเกณฑ์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร และร้อยละ 6.25 โรงเรียนใช้การประเมินผลแบบเดิม ด้านการสื่อสารภายในโรงเรียนมีโรงเรียนร้อยละ 37.50 ที่มีการสื่อสารทางเดียวจากผู้บริหารสู่ผู้ปฏิบัติงาน ร้อยละ 18.75 มีการสื่อสาร 2 ทางอย่างสม่ำเสมอ และร้อยละ 6.25 มีการสื่อสารในระดับเดียวกันมากกว่าการสื่อสารต่างระดับ

ส่วนการมีส่วนร่วมตัดสินใจของบุคลากร พบว่า ถึงแม้อาจารย์ใหญ่หรือหัวหน้างานเป็นผู้ตัดสินใจ จะเป็นแบบแผนที่พบมากที่สุด แต่มีโรงเรียนใช้ปฏิบัติเพียงร้อยละ 37.50 ส่วนโรงเรียนที่ไม่ปรากฏแบบแผนที่ชัดเจน มีร้อยละ 31.25 และโรงเรียนที่ผู้บริหารระดับสูงหรือ

อาจารย์ใหญ่เป็นผู้ตัดสินใจ มีร้อยละ 25 ส่วนการให้บุคลากรตัดสินใจเองภายในขอบเขตของงานที่รับผิดชอบมีโรงเรียนเพียงร้อยละ 6.25 ที่ใช้ปฏิบัติ

จากข้อมูลดังกล่าว สรุปได้ว่า จากความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน วิธีการวางแผนของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ยังไม่มีแบบแผนที่ชัดเจน และบุคลากรไม่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

จากข้อมูลในตารางที่ 23 และ 24 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน มีความสอดคล้องกันในด้านของการใช้ปฏิทินการศึกษาและด้านวิธีการวางแผน ที่ไม่สามารถนำมาสรุปเป็นวิธีการวางแผนที่โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนใช้ปฏิบัติอยู่ได้ และเมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่ายังมีความสอดคล้องกันในด้านของบทบาทที่สำคัญของผู้บริหารในการวางแผน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสรุปว่า โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนส่วนใหญ่มีการวางแผนระยะ 1 ปี และมีการใช้ปฏิทินการศึกษาเป็นแผนกำกับการทำงาน ส่วนวิธีการวางแผนและการมีส่วนร่วมของบุคลากรในกิจกรรมการวางแผน ถึงแม้ว่าไม่สามารถสรุปเป็นแบบแผนที่ชัดเจน แต่มีแนวโน้มว่าผู้บริหารเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในกิจกรรมการวางแผนทุกด้าน และการสื่อสารภายในโรงเรียนเป็นการสื่อสารทางเดียว

2. ระบบการควบคุมคุณภาพ

ข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียน สรุปได้ว่า โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการควบคุมคุณภาพการปฏิบัติงาน 4 แบบ และมีวิธีการในการควบคุมการปฏิบัติงาน 6 แบบ ดังตารางที่ 25

ตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จำแนกตามลักษณะของการควบคุมและวิธีการควบคุมการทำงาน

รายการ	จำนวนโรงเรียน (n = 16)	ร้อยละ	หมายเลขโรงเรียน
ลักษณะของการควบคุม			
1. ผู้ปฏิบัติงานควบคุมการทำงานของตนเอง และมีการควบคุมการทำงานตามสายงาน	11	68.75	1, 2, 4, 5, 7, 9, 10, 12, 13, 14, 15
2. หัวหน้างานและผู้บริหารควบคุมการทำงานของผู้ปฏิบัติงาน	2	12.50	11, 16
3. ผู้ปฏิบัติงานควบคุมการทำงานของตนเอง โดยมีหัวหน้างานคอยดูแล แต่ไม่ได้จัดระบบการควบคุมอย่างชัดเจน	2	12.50	6, 8
4. อาจารย์ใหญ่และผู้ช่วย แบ่งหน้าที่ในการควบคุมการทำงานของผู้ปฏิบัติงาน	1	6.25	3

ตารางที่ 25 (ต่อ)

รายการ	จำนวนโรงเรียน (n = 16)	ร้อยละ	หมายเลขโรงเรียน
วิธีการในการควบคุมการทำงาน			
1. ควบคุมการทำงานโดยปฏิทินการศึกษา	16	100.00	1- 16
2. ควบคุมการทำงานโดยวิธีการอื่น ๆ			
- การประชุมติดตามงานทุกเดือน	2	12.50	2, 4
- การเดินตรวจของผู้บริหารหรือหัวหน้างาน	2	12.50	3, 12
- การกำหนดเกณฑ์ให้บุคลากรตรวจสอบตนเองโดยผู้บริหารไม่เข้าไปควบคุม	2	12.50	1, 6
- การกำหนดเกณฑ์ให้บุคลากรตรวจสอบตนเองโดยผู้บริหารรับฟังการรายงานจากหัวหน้างาน	2	12.50	7, 15
- การให้ผู้ปฏิบัติงานส่งงานหรือรายงานผลการทำงานต่อผู้บริหารตามกำหนดระยะเวลา	1	6.25	9

จากตารางที่ 25 พบว่าผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 68.75 ให้ผู้ปฏิบัติงานควบคุมการทำงานของตนเอง และมีการควบคุมตามสายการบังคับบัญชา โรงเรียนร้อยละ 12.50 ให้หัวหน้างานและผู้บริหารควบคุมการทำงานของผู้ปฏิบัติงาน และให้ผู้ปฏิบัติงานควบคุมการทำงานของตนเองโดยมีหัวหน้างานคอยดูแล ส่วนการแบ่งงานควบคุมการทำงานระหว่างอาจารย์ใหญ่และผู้ช่วย มีโรงเรียนเพียงร้อยละ 6.25 ที่ใช้ปฏิบัติ สำหรับวิธีการควบคุมการทำงานนั้น พบว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกแห่งใช้ปฏิทินการศึกษาในการควบคุมการทำงาน โดยมีโรงเรียนที่ใช้การควบคุมการทำงานด้วยวิธีอื่น ๆ ควบคุมไปด้วยเพียงร้อยละ 12.50 และ 6.25 ตามลำดับ

ผู้วิจัยจึงสรุปข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนว่า โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเน้นการควบคุมการทำงานให้สำเร็จตามระยะเวลาที่กำหนดในปฏิทินการศึกษา และมีการควบคุมตามสายการบังคับบัญชา

ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการที่โรงเรียนใช้ในการควบคุมการปฏิบัติงาน ดังแสดงในตารางที่ 26

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จำแนกตามวิธีการควบคุมการปฏิบัติงาน

รายการ	จำนวนโรงเรียน (n = 16)	ร้อยละ	หมายเลขโรงเรียน
การควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงาน			
1. ไม่ปรากฏแบบแผนที่ชัดเจน	12	75.00	4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16
2. มีการควบคุมตรวจสอบโดยผู้ที่มีหน้าที่ตามระยะเวลา	2	12.50	2, 3
3. มีการควบคุมตรวจสอบโดยผู้ปฏิบัติงาน และโดยผู้ที่มีหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ และเปิดเผย	1	6.25	1
4. บุคลากรมีการควบคุมตรวจสอบ แต่ไม่รายงานปัญหาต่อผู้บริหาร	1	6.25	5
ความสัมพันธ์ภายในโรงเรียน			
1. ไม่ปรากฏแบบแผนที่ชัดเจน	9	56.25	3, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 15, 16
2. ความสัมพันธ์ภายในโรงเรียนมีลักษณะเปิด ไม่แบ่งแยกกลุ่ม	7	43.75	1, 2, 4, 10, 11, 13, 14

จากตารางที่ 26 พบว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 75 ไม่ปรากฏแบบแผนชัดเจนเกี่ยวกับวิธีการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงาน ส่วนการควบคุมตรวจสอบโดยผู้ที่มีหน้าที่ และการควบคุมตรวจสอบโดยผู้ปฏิบัติงานและผู้ที่มีหน้าที่ มีโรงเรียนใช้ปฏิบัติ ร้อยละ 12.50 และ 6.25 ตามลำดับ และโรงเรียนที่มีการควบคุมตรวจสอบแต่ไม่รายงานปัญหาต่อผู้บริหารมีร้อยละ 6.25 ซึ่งแสดงว่ามีการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานโดยผู้ที่มีหน้าที่และผู้บริหารโรงเรียนเช่นกัน จึงสรุปได้ว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนร้อยละ 35 มีการควบคุมตรวจสอบการทำงานตามสายการบังคับบัญชา และร้อยละ 75 ไม่มีแบบแผนที่ชัดเจนเกี่ยวกับวิธีการควบคุมการปฏิบัติงาน

ด้านความสัมพันธ์ภายในโรงเรียนนั้น พบว่า โรงเรียนร้อยละ 56.25 ไม่ปรากฏแบบแผนที่ชัดเจนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ภายในโรงเรียน และโรงเรียนร้อยละ 43.75 ความสัมพันธ์ภายในโรงเรียนมีลักษณะเปิด ไม่แบ่งแยกกลุ่ม

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียน ประกอบกับข้อมูลจากผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามตารางที่ 25 และ 26 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนต่อวิธีการควบคุมการปฏิบัติงานของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ไม่สอดคล้องกัน โดยผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ เห็นว่าได้ให้ครูได้ควบคุมการทำงานของตนเอง และมีการควบคุมตามสายการบังคับบัญชา แต่ความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนส่วนน้อยที่เห็น

ตรงกันกับผู้บริหารโรงเรียน ประกอบกับความสัมพันธ์ภายในโรงเรียนที่ไม่มีแบบแผนชัดเจน ทำให้ผู้วิจัยสรุปว่า ถึงแม้ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ยังมีความไม่แน่ใจในวิธีการควบคุม แต่การควบคุมคุณภาพของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นระบบของการควบคุม โดยผู้ปฏิบัติงานมีการควบคุมการทำงานของตนเอง และมีการควบคุมโดยผู้บริหารระดับกลางและผู้บริหารโรงเรียนตามลำดับชั้น เกณฑ์สำคัญที่ใช้ควบคุมและวัดความสำเร็จในการปฏิบัติงานคือการทำงานสำเร็จตามระยะเวลาในปฏิทินการศึกษา

3. ระบบการทบทวนและปรับปรุงการปฏิบัติงาน

ผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กำหนดระยะเวลาและผู้รับผิดชอบในการทบทวนการปฏิบัติงาน 4 ลักษณะ ดังตารางที่ 27

ตารางที่ 27 จำนวนและร้อยละของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จำแนกตามระยะเวลาและผู้รับผิดชอบและวิธีการที่ใช้ในการทบทวนการปฏิบัติงาน

รายการ	จำนวนโรงเรียน (n = 16)	ร้อยละ	หมายเลขโรงเรียน
ระยะเวลาและผู้รับผิดชอบ			
1. ทบทวนการทำงานเมื่อสิ้นปีการศึกษา โดยกลุ่มงาน คณะกรรมการบริหาร ร.ร. หรือผู้บริหาร	4	25.00	1, 5, 6, 11
2. ทบทวนการทำงานทุกเดือน โดยคณะกรรมการบริหาร ร.ร. หรือคณะกรรมการในระดับต่าง ๆ	3	18.75	2, 9, 12
3. เมื่อสิ้นสุดการทำงานแต่ละอย่าง โดยผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ	3	18.75	3, 14, 16
4. ทบทวนวิธีการทำงานโดยผู้ปฏิบัติงานขณะทำงาน นโยบายทบทวนโดยผู้บริหารเมื่อสิ้นปี	2	12.50	4, 15
5. ทบทวนการทำงานเมื่อสิ้นภาคเรียน และสิ้นปีการศึกษา โดยผู้บริหารหรือคณะกรรมการบริหารโรงเรียน	2	12.50	8, 10
6. การทบทวนการทำงานจะจัดต่อเมื่อมีผู้เสนอต่อผู้บริหารขอให้มีการทบทวน	1	6.25	13
7. ทบทวนขณะทำงานและหลังจากเสร็จสิ้นการทำงานแต่ละอย่าง โดยคณะกรรมการ	1	6.25	7

ตารางที่ 27 (ต่อ)

รายการ	จำนวนโรงเรียน (n = 16)	ร้อยละ	หมายเลขโรงเรียน
วิธีการที่ใช้ในการทบทวนการปฏิบัติงาน			
1. ประชุมหัวหน้างานตามกำหนดเวลา และประชุมคณะกรรมการบริหาร ร.ร. เมื่อสิ้นปีการศึกษา	6	37.50	2, 5, 7, 9, 11, 12
2. คณะกรรมการหรือกลุ่มงานประเมินผลการทำงาน นำเสนอต่อผู้บริหาร	2	12.50	1, 14
3. ใช้วิธีการหลายอย่าง ขึ้นอยู่กับเรื่องและความเร่งด่วนของงาน	2	12.50	15, 16
4. ไม่ระบุวิธีการที่ใช้	2	12.50	4, 10
5. ผู้รับผิดชอบโครงการหรืองาน ประเมินผลโดยการสำรวจ/สอบถามจากผู้ที่เกี่ยวข้อง	1	6.25	3
6. ประชุมคณะกรรมการบริหาร เมื่อสิ้นปีการศึกษา	1	6.25	6
7. ผู้บริหารระดับสูงดำเนินการทบทวนเอง	1	6.25	8
8. ผู้ปฏิบัติงานเสนอแผนการปรับปรุงงานใหม่ ให้คณะกรรมการบริหารพิจารณา	1	6.25	13

จากตารางที่ 27 พบว่าไม่สามารถสรุปแบบแผนของระยะเวลาและผู้รับผิดชอบเนื่องจากโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีแบบแผนของระยะเวลาและผู้รับผิดชอบอย่างหลากหลายถึง 7 รายการ ซึ่งมีโรงเรียนใช้ปฏิบัติระหว่างร้อยละ 25-6.25 โดยไม่มีแบบแผนใดที่มีโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างใช้ปฏิบัติมากกว่าแบบแผนอื่นๆ เป็นพิเศษ ส่วนวิธีในการทบทวนการปฏิบัติงานของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างถึงแม้ไม่สามารถสรุปแบบแผนได้เนื่องจากมีวิธีการที่ใช้อย่างหลากหลายถึง 8 รายการ แต่พบว่าวิธีที่มีโรงเรียนใช้มากกว่าวิธีอื่นๆ คือ การประชุมหัวหน้างานตามกำหนดเวลา และประชุมคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 37.50 ในขณะที่วิธีอื่นๆ มีโรงเรียนใช้ปฏิบัติระหว่างร้อยละ 12.50-6.25

ผู้วิจัยจึงสรุปว่า จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียน การทบทวนและปรับปรุงการปฏิบัติงานของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนไม่สามารถสรุปแบบแผนเกี่ยวกับระยะเวลาที่ใช้ในการทบทวนและผู้ที่ได้รับผิดชอบ ตลอดจนวิธีการที่ใช้ในการทบทวนการปฏิบัติงานได้อย่างชัดเจน แต่วิธีการที่ใช้ในการทบทวนมากกว่าแบบอื่นๆ คือ การประชุมหัวหน้างานตามกำหนดเวลา และการประชุมคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา

ตารางที่ 28 จำนวนและร้อยละของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จำแนกตามการทบทวนและปรับปรุงการปฏิบัติงาน และการพัฒนาของโรงเรียน

รายการ	จำนวนโรงเรียน (n = 16)	ร้อยละ	หมายเลขโรงเรียน
การทบทวนการปฏิบัติงานและปรับปรุงแก้ไข			
1. ไม่ปรากฏแบบแผนที่ชัดเจน	10	62.50	2, 3, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 15, 16
2. มีการนำผลการตรวจสอบไปเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขการทำงาน และมีการทบทวนแผนการทำงานอยู่ตลอดเวลา	4	25.00	1, 4, 10, 14
3. ผู้บริหารมักเป็นผู้ทบทวนและทำให้เกิดการปรับปรุงการทำงาน ซึ่งเกิดขึ้นน้อยครั้งมาก	1	6.25	5
4. การทบทวนการทำงานกระทำเมื่อทำงานเสร็จ และใช้วิธีการทำงานแบบใหม่กับงานต่อไป	1	6.25	11
การพัฒนาของโรงเรียน			
1. โรงเรียนมีการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง	9	56.25	1, 2, 3, 4, 6, 12, 13, 14, 16
2. ไม่ปรากฏแบบแผนที่ชัดเจน	4	25.00	8, 9, 10, 15
3. โรงเรียนควรได้รับการพัฒนาดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่	2	12.50	5, 11
4. โรงเรียนมีการพัฒนาเป็นอย่างมากในระยะไม่กี่ปีที่ผ่านมา	1	6.25	1

จากตารางที่ 28 พบว่า โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 62.50 ไม่มีแบบแผนที่ชัดเจนเกี่ยวกับวิธีการที่โรงเรียนใช้ในการทบทวนและปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงาน ส่วนโรงเรียนที่มีการนำผลการควบคุมตรวจสอบไปใช้ในการทบทวนและปรับปรุงการปฏิบัติงาน มีร้อยละ 25 โรงเรียนที่ผู้บริหารเป็นผู้ทบทวนและทำให้เกิดการปรับปรุงการทำงาน และโรงเรียนที่มีการทบทวนการทำงานภายหลังการทำงานเสร็จ มีร้อยละ 6.25 ส่วนการพัฒนาของโรงเรียน มีโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนร้อยละ 56.25 ที่ผู้ปฏิบัติงานให้ข้อมูลว่าโรงเรียนมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่โรงเรียนร้อยละ 25 ไม่ปรากฏแบบแผนที่ชัดเจน ร้อยละ 12.50 ควรมีการพัฒนามากขึ้น และร้อยละ 6.25 มีการพัฒนาเป็นอย่างมากในระยะไม่กี่ปีที่ผ่านมา

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียน และจากผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน ตามตารางที่ 27 และ 28 พบว่าไม่สามารถสรุปแบบแผนของการทบทวนและปรับปรุงการปฏิบัติงานของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ถึงแม้ว่าลักษณะการทำงานของโรงเรียนจะมีรอบของการทำงานที่ชัดเจนเป็นภาคเรียน และปีการศึกษา แต่ข้อมูลที่ได้รับไม่ชัดเจนเพียงพอว่าโรงเรียนมีวิธีการทบทวนและปรับปรุงการปฏิบัติงานแบบใด

อย่างไรก็ดี ถึงแม้ว่าร้อยละของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่แสดงแบบแผนที่ชัดเจนเกี่ยวกับวิธีการทบทวนและปรับปรุงการปฏิบัติงาน แต่เมื่อพิจารณาจากการพัฒนาของโรงเรียน พบว่าร้อยละของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่ผู้ปฏิบัติงานเห็นว่ามีการพัฒนา มีมากกว่าร้อยละของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่ผู้ปฏิบัติงานไม่แน่ใจเกี่ยวกับการพัฒนาของโรงเรียน หรือเห็นว่าควรพัฒนาให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ ทำให้ผู้วิจัยสรุปว่า ถึงแม้ว่าจะไม่ปรากฏแบบแผนที่ชัดเจน แต่โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีระบบการทบทวนและปรับปรุงการปฏิบัติงาน และมีแนวโน้มว่าเป็นการทบทวนโดยผู้บริหารระดับกลางและระดับสูง

4. กระบวนการบริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่าวิธีการบริหารและการจัดกิจกรรมของงานบริหารโรงเรียน 8 งาน ดังแสดงในตารางที่ 29 - 36

ตารางที่ 29 จำนวนและร้อยละของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จำแนกตามการจัดโครงสร้างองค์การ

รายการ	จำนวนโรงเรียน	ร้อยละ	หมายเลขโรงเรียน
1. โครงสร้างการตัดสินใจ			
- ผู้รับใบอนุญาตตัดสินใจด้านนโยบายและการเงิน อาจารย์ใหญ่ตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารงาน และ ผู้ปฏิบัติงานตัดสินใจในงานที่รับผิดชอบ	8	50.00	1, 3, 5, 6, 7, 11, 13, 18
- ผู้รับใบอนุญาตตัดสินใจด้านนโยบายและการเงิน อาจารย์ใหญ่ตัดสินใจด้านการเงินบางส่วน และการ บริหารงานผู้ปฏิบัติงานตัดสินใจในงานที่รับผิดชอบ	4	25.00	4, 8, 10, 15
- ผู้รับใบอนุญาต และ/หรือคณะกรรมการบริหาร ระดับสูงตัดสินใจทุกด้าน โดยผู้ปฏิบัติงานตัดสินใจ ในงานที่รับผิดชอบ	4	25.00	2, 9, 12, 14
รวม	16	100.00	

ตารางที่ 29 (ต่อ)

รายการ	จำนวนโรงเรียน	ร้อยละ	หมายเลขโรงเรียน
2. โครงสร้างในการวางแผน			
- วางแผนงานโดยผู้ปฏิบัติงาน เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นของสายงาน	4	25.00	1, 2, 8, 9
- วางแผนงาน-งบประมาณ โดยคณะกรรมการตั้งแต่ระดับหัวหน้างาน ถึง อาจารย์ใหญ่	4	25.00	6, 10, 13, 16
- วางแผนงาน-งบประมาณ โดยผู้ปฏิบัติงานและหัวหน้างาน เสนอผู้บริหารพิจารณา	3	18.75	4, 7, 15
- วางแผนงานโดยหัวหน้างาน เสนอผู้บริหารพิจารณา	2	12.50	12, 14
- วางแผนโดยอาจารย์ใหญ่และผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ตามนโยบายที่กำหนดโดยผู้บริหารระดับสูง	2	12.50	3, 5
- วางแผนโดยอาจารย์ใหญ่ ตามสถานการณ์	1	6.25	11
รวม	18	100.00	
3. โครงสร้างในการสื่อสาร			
3.1 การสื่อสารระหว่างผู้บริหารกับผู้ปฏิบัติงาน			
- การสื่อสารทางเดียวโดยอ้อม	6	37.50	1, 5, 9, 11, 12, 13
- การสื่อสารทางเดียวโดยตรงและโดยอ้อม	4	25.00	6, 8, 14, 16
- การสื่อสาร 2 ทง และการสื่อสารทางเดียวโดยอ้อม ด้วยการใช้อักษร หรือผ่านหัวหน้างาน	3	18.75	2, 3, 7
- การสื่อสาร 2 ทง และการสื่อสารทางเดียวโดยตรงด้วยการประชุมครู และโดยอ้อม	2	12.50	10, 15
- การสื่อสารทางเดียวโดยตรง	1	6.25	4
รวม	16	100.00	
3.2 การสื่อสารระหว่างผู้บริหารกับนักเรียน			
- การสื่อสารทางเดียวโดยตรงและโดยอ้อม	9	56.25	1, 2, 4, 6, 7, 10, 12, 14, 16
- การสื่อสารทางเดียวโดยอ้อม	4	25.00	5, 8, 9, 11
- การสื่อสาร 2 ทง และการสื่อสารทางเดียวโดยตรงและโดยอ้อม	2	12.50	3, 15
- การสื่อสารทางเดียวโดยตรง	1	6.25	13
รวม	16	100.00	
3.3 การสื่อสารระหว่างผู้บริหารกับผู้ปกครอง			
- การสื่อสาร 2 ทง และการสื่อสารทางเดียวโดยตรงและโดยอ้อม	12	75.00	1, 2, 3, 5, 6, 8, 9, 10, 12, 14, 15, 16
- การสื่อสารทางเดียวโดยตรงและโดยอ้อม	4	25.00	4, 7, 11, 13
รวม	16	100.00	

จากตารางที่ 29 พบว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 50.00 มีโครงสร้างการตัดสินใจของโรงเรียน แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ การตัดสินใจด้านนโยบายและการเงิน ขึ้นอยู่กับผู้รับใบอนุญาต การตัดสินใจด้านการบริหารงานขึ้นอยู่กับอาจารย์ใหญ่ และการตัดสินใจในงานที่รับผิดชอบขึ้นอยู่กับผู้ปฏิบัติงาน โรงเรียนร้อยละ 25 ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ตัดสินใจด้านนโยบายและการเงิน อาจารย์ใหญ่ตัดสินใจด้านการเงินได้บางส่วน นอกเหนือจากด้านการบริหารงาน ผู้ปฏิบัติงานตัดสินใจภายในขอบเขตของงานที่รับผิดชอบ และโรงเรียนอีกร้อยละ 25 ผู้รับใบอนุญาตหรือคณะกรรมการบริหารระดับสูงตัดสินใจเองทุกด้าน ผู้ปฏิบัติงานตัดสินใจในงานที่รับผิดชอบ

จากโครงสร้างการตัดสินใจทั้ง 3 แบบ พบว่าผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนโครงสร้างในการวางแผน พบว่าไม่สามารถสรุปแบบแผนของโครงสร้างที่ชัดเจนได้ เนื่องจากมีแบบแผนของโครงสร้างการวางแผนหลากหลายถึง 6 รายการ ที่มีโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างใช้ปฏิบัติระหว่างร้อยละ 25.00-6.25 แต่ไม่มีแบบแผนใดที่มีโรงเรียนใช้มากกว่าแบบแผนอื่นเป็นพิเศษ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 23 และตารางที่ 24 ที่พบว่าการวางแผนของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ไม่ปรากฏแบบแผนที่ชัดเจน

สำหรับโครงสร้างในการสื่อสาร พบว่าโครงสร้างการสื่อสารระหว่างผู้บริหารกับผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนมี 5 แบบแผน โดยแบบแผนของการสื่อสารที่มีโรงเรียนใช้มากกว่าแบบอื่น ๆ คือการสื่อสารทางเดียวโดยอ้อม คิดเป็นร้อยละ 37.50 ส่วนแบบอื่น ๆ มีโรงเรียนใช้ปฏิบัติระหว่างร้อยละ 25-6.25 ส่วนโครงสร้างการสื่อสารระหว่างผู้บริหารกับนักเรียน มีโรงเรียนร้อยละ 56.25 ใช้โครงสร้างการสื่อสารทางเดียวจากผู้บริหารสู่นักเรียนทั้งที่เป็นการสื่อสารโดยตรงและการสื่อสารโดยอ้อม ส่วนการสื่อสารทางเดียวโดยอ้อม การสื่อสาร 2 ทาง และการสื่อสารทางเดียวโดยตรงนั้น มีโรงเรียนร้อยละ 25, 12.50 และ 6.25 ที่ใช้ปฏิบัติ สำหรับโครงสร้างการสื่อสารระหว่างผู้บริหารกับผู้ปกครองนักเรียนนั้น พบว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 75 มีโครงสร้างการสื่อสาร 2 แบบคือ การสื่อสาร 2 ทาง และการสื่อสารทางเดียวทั้งโดยตรงและโดยอ้อม และโรงเรียนร้อยละ 25 มีการสื่อสารกับผู้ปกครองทางเดียวทั้งโดยตรงและโดยอ้อม

จากข้อมูลดังกล่าว สรุปได้ว่าการจัดโครงสร้างองค์การของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 ด้าน เป็นดังนี้ โครงสร้างการตัดสินใจที่ส่งผลกระทบต่อโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนขึ้นอยู่กับผู้บริหารโรงเรียนโดยเฉพาะผู้รับใบอนุญาต โครงสร้างในการวางแผนของโรงเรียนยังไม่ชัดเจน และโครงสร้างในการสื่อสาร มีความแตกต่างกันตามกลุ่มบุคคล โดยการสื่อสารระหว่างผู้บริหารกับกลุ่มผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน ไม่ปรากฏแบบแผนของการสื่อสารที่ชัดเจน แต่มีการสื่อสารทางเดียวโดยอ้อมมากกว่าแบบอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จาก

ตารางที่ 24 ส่วนการสื่อสารระหว่างผู้บริหารกับนักเรียนเป็นโครงสร้างการสื่อสารทางเดียวทั้งโดยตรงและโดยอ้อม และการสื่อสารระหว่างผู้บริหารกับผู้ปกครองนักเรียนเป็นโครงสร้างแบบผสม ที่มีทั้งการสื่อสารทางเดียวและการสื่อสาร 2 ทาง ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม

ตารางที่ 30 จำนวนและร้อยละของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จำแนกตามการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน

รายการ	จำนวนโรงเรียน (n = 16)	ร้อยละ	หมายเลขโรงเรียน
1. การพัฒนาหลักสูตร			
- การจัดรายวิชาด้านคอมพิวเตอร์ ภาษาอังกฤษ วิชาชีพตามสาขา และ/หรือความสามารถพิเศษ เสริมจากหลักสูตรปกติ	14	87.50	1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16
- การปรับเนื้อหาวิชาเพิ่ม-ลดจากหลักสูตร	5	31.25	3, 6, 8, 9, 12
- การเปลี่ยนหลักสูตรจาก ร.ม. เป็น อ.ศ.	2	12.50	2, 10
- การปรับหลักสูตรตามหน่วยงานเจ้าของหลักสูตร	1	6.25	7
- การจัดหลักสูตรคู่ขนานเป็นภาษาอังกฤษ	1	6.25	8
2. การพัฒนากระบวนการเรียนการสอน			
- การพัฒนาครูและควบคุมการสอนของครู	16	100.00	1 - 16
- การจัดหาสื่อตลอดจนอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย	10	62.50	4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 13, 15, 16
- การจัดส่งนักเรียนฝึกงานอย่างเป็นระบบ	3	18.75	4, 10, 15
- การจัดระบบโรงเรียน-โรงงาน	2	12.50	13, 16

หมายเหตุ : ผู้บริหารโรงเรียนตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 30 พบว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยด้านการพัฒนาหลักสูตร โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 87.50 ใช้วิธีการพัฒนาหลักสูตรโดยการจัดรายวิชาเสริมหลักสูตร โดยโรงเรียนร้อยละ 31.25, 12.50, 6.25 และ 6.25 ตามลำดับ ใช้การปรับเนื้อหาวิชาเพิ่ม-ลดจากหลักสูตร เปลี่ยนหลักสูตรจากของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเป็นหลักสูตรของกรมอาชีวศึกษา การปรับหลักสูตรตามหน่วยงานเจ้าของหลักสูตร และการจัดหลักสูตรคู่ขนานเป็นภาษาอังกฤษ ส่วนด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกแห่ง เน้นการพัฒนาครูและควบคุมการสอนของครู และโรงเรียนร้อยละ 62.50 ใช้วิธีการจัดหาสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย โรงเรียนร้อยละ 18.75 มีการจัดส่งนักเรียนฝึกงานอย่างเป็นระบบ และโรงเรียนร้อยละ 12.50 มีการจัดระบบโรงเรียน-โรงงาน

จากข้อมูลดังกล่าว สรุปได้ว่า โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีการบริหารจัดการให้มีการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยเน้นการจัดรายวิชาเสริมหลักสูตร และการพัฒนาครูและควบคุมการสอนของครู รวมถึงการจัดหาสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย

ตารางที่ 31 จำนวนและร้อยละของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จำแนกตามการวางแผนงบประมาณและการวางแผนธุรกิจ

รายการ	จำนวนโรงเรียน (n = 16)	ร้อยละ	หมายเลขโรงเรียน
1. การวางแผนงบประมาณ			
- มีการวางแผนงบประมาณระยะ 1 ปี	9	56.25	2, 3, 6, 8, 9, 10, 12, 13, 15
- ไม่มีการวางแผนงบประมาณ	6	37.50	1, 5, 7, 11, 14, 16
- มีการวางแผนงบประมาณระยะ 1 ปี และ 3 ปี	1	6.25	4
รวม	16	100.00	
2. การวางแผนทางธุรกิจ			
- มีการวางแผนทางธุรกิจเพื่อหารายได้เสริม	16	100.00	1 - 16
- มีการวางแผนเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนใหม่ด้วยการ แนะนำนักเรียนของโรงเรียนในเครือเดียวกันและ ในพื้นที่ใกล้เคียง หรือการประชาสัมพันธ์โรงเรียน	10	62.50	1, 2, 3, 4, 6, 7, 11, 12, 13, 16

หมายเหตุ : การวางแผนทางธุรกิจ ผู้บริหารโรงเรียนตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 31 พบว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 56.25 มีการวางแผนงบประมาณระยะ 1 ปี โรงเรียนร้อยละ 37.50 ไม่มีการวางแผนงบประมาณ และโรงเรียนร้อยละ 6.25 มีการวางแผนงบประมาณระยะ 1 ปี และ 3 ปี โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกแห่ง มีการวางแผนทางธุรกิจเพื่อหารายได้เสริมจากค่าธรรมเนียมการเรียน และร้อยละ 62.50 มีการวางแผนเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนใหม่ ด้วยการแนะนำนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในเครือเดียวกัน และในพื้นที่ใกล้เคียง จากข้อมูลดังกล่าว จึงสรุปได้ว่า โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการวางแผนงบประมาณ และโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกแห่งมีการวางแผนทางธุรกิจ

ตารางที่ 32 จำนวนและร้อยละของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จำแนกตามการบริการการศึกษา

รายการ	จำนวนโรงเรียน (n = 16)	ร้อยละ	หมายเลขโรงเรียน
1. การให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียน	16	100.00	1 - 16
2. บริการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ	14	87.50	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 15, 16
3. บริการส่งนักเรียนฝึกงาน	12	75.00	1, 2, 4, 5, 6, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16
4. การเชิญวิทยากรจากภายนอกมาบรรยายพิเศษ	10	62.50	1, 2, 3, 4, 6, 10, 12, 13, 14, 16
5. บริการห้องสมุด	9	56.25	1, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 12, 15
6. การนำนักเรียนไปทัศนศึกษาดูงาน	8	50.00	1, 4, 5, 6, 10, 11, 15, 16
7. การจัดสอนเสริมพิเศษ	6	37.50	4, 8, 12, 13, 15, 16
8. บริการผ่อนชำระค่าธรรมเนียมการเรียน	4	25.00	2, 7, 12, 13
9. การให้ทุนอาหารกลางวัน	3	18.75	1, 2, 4
10. บริการสื่อโสตทัศนูปกรณ์	3	18.75	4, 7, 8
11. บริการจัดหางาน	2	12.50	6, 16
12. บริการน้ำดื่ม	2	12.50	12, 15
13. บริการรถรับ-ส่งนักเรียน โดยไม่คิดค่าบริการ	1	6.25	5

หมายเหตุ : ผู้บริหารโรงเรียนตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 32 พบว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกแห่ง ให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียน นอกจากนี้ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 87.50, 75.00, 62.50, 56.25 และ 50.00 ตามลำดับให้บริการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ให้บริการส่งนักเรียนฝึกงาน เชิญวิทยากรจากภายนอกมาบรรยายพิเศษแก่นักเรียน ให้บริการห้องสมุด และนำนักเรียนไปทัศนศึกษาดูงาน

ส่วนบริการอื่นๆ ที่โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวนน้อยกว่าร้อยละ 50 จัดนั้น พบว่าโรงเรียนร้อยละ 37.50 จัดสอนเสริมพิเศษ โรงเรียนร้อยละ 25 ให้บริการผ่อนชำระค่าธรรมเนียมการเรียน โรงเรียนร้อยละ 18.75 ให้ทุนอาหารกลางวัน และบริการสื่อโสตทัศนูปกรณ์ โรงเรียนร้อยละ 12.50 ให้บริการจัดหางาน และบริการน้ำดื่ม และโรงเรียนร้อยละ 6.25 ให้บริการรถรับ-ส่งนักเรียนโดยไม่คิดค่าบริการ เมื่อพิจารณาแต่ละบริการที่แต่ละโรงเรียนจัด พบว่ามีหลายบริการที่จัดขึ้นตามสภาพความจำเป็นของโรงเรียน หรือเป็นกลยุทธ์ในการสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้รับบริการ นอกเหนือจากการให้บริการตามปกติ

จากข้อมูลดังกล่าว สรุปได้ว่า โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีการวางแผนและการจัดการให้มีบริการการศึกษา โดยเน้นการให้บริการด้านการให้ทุนการศึกษา การแนะแนวการศึกษาและอาชีพ การส่งนักเรียนฝึกงาน การเชิญวิทยากรภายนอกมาบรรยาย พิเศษ บริการห้องสมุด และการนำนักเรียนไปทัศนศึกษาดูงาน

ตารางที่ 33 จำนวนและร้อยละของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จำแนกตามการบริหารงานบุคคล

รายการ	จำนวนโรงเรียน (n = 16)	ร้อยละ	หมายเลขโรงเรียน
1. นโยบายเกี่ยวกับบุคลากร			
- ไม่มีการวางแผนกำลังคน	13	81.25	1, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15
- มีการวางแผนกำลังคนแบบไม่เป็นทางการ	3	18.75	2, 4, 16
รวม	16	100.00	
2. การสรรหาคูบุคลากร			
- สรรหาจากการชักนำของบุคลากรภายในและการ รับสมัครบุคคลภายนอก	11	68.75	2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 13, 14, 15
- สรรหาจากการชักนำของบุคลากรภายใน	5	31.25	1, 6, 11, 12, 16
รวม	16	100.00	
3. การคัดเลือกบุคลากร			
- กำหนดคุณสมบัติและคุณสมบัติที่ต้องการ	16	100.00	1 - 16
- คัดเลือกโดยการสัมภาษณ์	16	100.00	1-16
- คัดเลือกโดยการทดลองสอน หรือการสอบปฏิบัติ	7	43.75	2, 3, 4, 9, 13, 15, 16
- คัดเลือกโดยสอบข้อเขียน	4	12.50	1, 13, 14, 15
4. การจ้างงาน			
- มีการนิเทศงานและศึกษาคู่มือครูก่อนปฏิบัติงาน	9	56.25	2, 3, 4, 7, 10, 11, 12, 13, 14
- มีระยะเวลาทดลองงานก่อนบรรจุเป็นบุคลากร	4	25.00	3, 8, 9, 11
- มีการนิเทศงานก่อนให้ปฏิบัติงาน	3	18.75	1, 15, 16
รวม	16	100.00	
5. การบำรุงรักษาและพัฒนา			
- การพัฒนาระหว่างปฏิบัติงาน	16	100.00	1 - 16
- การให้แรงจูงใจด้านตัวเงินและสิ่งของ	16	100.00	1 - 16
- การให้แรงจูงใจด้านจิตใจ	10	62.50	2, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16

หมายเหตุ : ข้อที่ 3 และ 5 ผู้บริหารโรงเรียนตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ตารางที่ 33 (ต่อ)

รายการ	จำนวนโรงเรียน (n = 16)	ร้อยละ	หมายเลขโรงเรียน
6. การประเมินผลการปฏิบัติงาน			
- ประเมินโดยบุคลากรมีส่วนร่วม	7	43.75	1, 2, 4, 9, 12, 13, 15
- ประเมินโดยหัวหน้างานและผู้บริหาร	7	43.75	3, 6, 8, 10, 11, 14, 16
- ประเมินโดยผู้บริหาร	2	12.50	5, 7
รวม	16	100.00	
7. การให้พินิจจากงาน			
- ให้พินิจจากงานเมื่อมีข้อบกพร่องอย่างร้ายแรง และ ไม่ระบุการพินิจจากงานวิธีอื่น	16	100.00	1 - 16

จากตารางที่ 33 พบว่าการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีวิธีการที่ชัดเจนเกือบทุกรายการ โดยเฉพาะการคัดเลือกบุคลากร ด้านการกำหนดคุณวุฒิและคุณสมบัติที่ต้องการ และด้านการคัดเลือกด้วยการสัมภาษณ์ การดำรงรักษาและพัฒนา ด้านการพัฒนาระหว่างปฏิบัติงาน และด้านการให้แรงจูงใจด้านตัวเงินและสิ่งของ ที่มีวิธีการปฏิบัติที่ชัดเจนถึงร้อยละ 100 ยกเว้นการประเมินผลการปฏิบัติงานที่มีการประเมินโดยบุคลากรมีส่วนร่วม ประเมินโดยหัวหน้างานและผู้บริหาร และประเมินโดยผู้บริหารมีโรงเรียนใช้ปฏิบัติร้อยละ 43.75, 43.75 และ 12.50 ตามลำดับ ทำให้ไม่สามารถสรุปแบบแผนของการประเมินผลการปฏิบัติงานของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานนี้ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ระบบการควบคุมคุณภาพ และระบบการทบทวนและปรับปรุงการปฏิบัติงาน ในตารางที่ 25 - 28

สำหรับการบริหารงานบุคคลด้านอื่นๆ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความชัดเจนในระเบียบและวิธีปฏิบัติ โดยด้านนโยบายเกี่ยวกับบุคลากร โรงเรียนร้อยละ 81.25 ไม่มีการวางแผนกำลังคน ร้อยละ 18.75 มีการวางแผนกำลังคนแบบไม่เป็นทางการ ด้านการสรรหาบุคลากร โรงเรียนร้อยละ 68.75 สรรหาบุคลากรจากการแนะนำของบุคลากรภายในโรงเรียนและการรับสมัครบุคคลภายนอก ร้อยละ 31.25 สรรหาจากการชักนำของบุคลากรภายในด้านการคัดเลือกบุคลากร โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 100 คัดเลือกบุคลากรตามคุณวุฒิและคุณสมบัติที่ต้องการ โดยวิธีการสอบสัมภาษณ์ ส่วนทดลองสอนหรือสอบปฏิบัติมีโรงเรียนร้อยละ 43.75 ใช้ปฏิบัติ การสอบข้อเขียนมีโรงเรียนร้อยละ 12.50 ใช้ปฏิบัติ ด้านการจ้างงาน โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 56.25 มีการนิเทศงานและให้ศึกษาคู่มือครูก่อนการปฏิบัติงาน โรงเรียนร้อยละ 25 มีระยะเวลาทดลองงาน และโรงเรียนร้อยละ 18.75 มีการนิเทศงานก่อนให้ปฏิบัติงาน ด้านการดำรงรักษาและพัฒนา โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกแห่ง เน้นการพัฒนาบุคลากรระหว่างปฏิบัติงาน และการให้แรงจูงใจที่เป็นตัวเงินและสิ่งของ โดยมีโรงเรียนร้อยละ 62.50 ให้แรงจูงใจด้านจิตใจ ส่วน

ด้านการให้พ้นจากงาน โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกแห่งไม่มีการกำหนดเกณฑ์การให้บุคลากรพ้นจากงาน นอกจากเมื่อพบว่าบุคลากรมีข้อบกพร่องอย่างร้ายแรง

จากข้อมูลดังกล่าว สรุปได้ว่า โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างไม่มีการวางแผนกำลังคน แต่มีการวางแผนและบริหารจัดการด้านการบริหารบุคคล โดยเน้นวิธีการในการสรรหา การกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือก การจ้างงาน การธำรงรักษาและพัฒนา และการให้พ้นจากงานเมื่อผู้ปฏิบัติงานมีข้อบกพร่องอย่างร้ายแรง ส่วนการประเมินผลการปฏิบัติงานยังไม่มีแบบแผนที่ชัดเจน

ตารางที่ 34 จำนวนและร้อยละของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จำแนกตามการบริหารกิจการนักเรียน

รายการ	จำนวนโรงเรียน (n = 16)	ร้อยละ	หมายเลขโรงเรียน
1. กิจกรรมนักเรียน			
- การจัดกิจกรรมชมรม	13	81.25	1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 14, 15, 16
- การแข่งขันทักษะวิชาชีพภายใน และ/หรือ ภายนอกโรงเรียน	12	75.00	1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 10, 11, 13, 15, 16
- การจัดนิทรรศการ หรือจัดแสดงผลงานนักเรียน	10	62.50	1, 3, 4, 6, 7, 8, 12, 13, 14, 16
- การส่งนักเรียนฝึกงาน	9	56.25	1, 4, 5, 6, 10, 12, 14, 15, 16
- การจัดกิจกรรมด้านศาสนา	7	43.75	4, 5, 7, 8, 10, 13, 14
- การแข่งขันทักษะวิชาการภายใน และ/หรือ ภายนอกโรงเรียน	3	18.75	2, 7, 8
- การจัดกิจกรรมกีฬาลดรอบปี	3	18.75	10, 11, 15
- การจัดกิจกรรมเข้าค่าย	3	18.75	10, 12, 13
- การจัดกิจกรรมสุนทนาการ	2	12.50	2, 11
- การจัดกิจกรรมรักษาความสะอาดและสิ่งแวดล้อม	1	6.50	1
- การจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรมไทย	1	6.25	10
- การจัดกิจกรรมบริจาคโลหิต	1	6.25	12
- การจัดประกวดมารยาท	1	6.25	8

ตารางที่ 34 (ต่อ)

รายการ	จำนวนโรงเรียน (n = 16)	ร้อยละ	หมายเลขโรงเรียน
2. งานวินัยนักเรียน			
- การตรวจสอบสารเสพติด	13	81.25	1, 2, 3, 4, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 16
- การตรวจตราเพื่อป้องกันการพกอาวุธของนักเรียน	7	43.75	3, 7, 11, 12, 13, 14, 15
- การตรวจสอบสุขภาพนักเรียน	3	18.75	1, 4, 13
- การเปลี่ยนแปลงเครื่องแบบนักเรียน	1	6.25	10
- การจัดครูอาสาเป็นกลุ่มเฝ้าระวัง	1	6.25	13
- การจัดครูที่ปรึกษานักเรียนที่มีปัญหาเป็นกลุ่มย่อย	1	6.25	15
- การจัดนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยเพื่อดูแลกันเอง	1	6.25	16
3. งานอนามัย			
- การปฐมพยาบาล และนำส่งโรงพยาบาล	2	12.50	12, 15

หมายเหตุ : แต่ละข้อผู้บริหารตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 34 พบว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเน้นการจัดกิจกรรมนักเรียนและงานวินัยนักเรียน โดยกิจกรรมนักเรียนที่โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนร้อยละ 81.25, 75.00, 62.50 และ 56.25 ตามลำดับ จัดให้มีได้แก่ กิจกรรมชมรม การแข่งขันทักษะวิชาชีพภายในและภายนอกโรงเรียน การจัดนิทรรศการหรือจัดแสดงผลงานนักเรียน และการส่งนักเรียนฝึกงาน นอกจากนี้ยังมีโรงเรียนร้อยละ 43.75, 18.75, 18.75, และ 12.50 ตามลำดับ จัดกิจกรรมด้านศาสนา กิจกรรมกีฬา กิจกรรมเข้าค่าย และกิจกรรมสหกรณ์ ส่วนกิจกรรมรักษาความสะอาดและสิ่งแวดล้อม กิจกรรมด้านวัฒนธรรมไทย กิจกรรมบริจาคโลหิต และการจัดประกวดมารยาท แต่ละรายการมีโรงเรียนร้อยละ 6.25 ที่จัดกิจกรรมดังกล่าว ด้านงานวินัยนักเรียนนั้น โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนร้อยละ 81.25 จัดให้มีการตรวจสอบสารเสพติดในนักเรียน และโรงเรียนร้อยละ 43.75, 18.75 ตามลำดับ จัดให้มีการตรวจตราเพื่อป้องกันการพกอาวุธของนักเรียน และการตรวจสอบสุขภาพนักเรียน ส่วนการเปลี่ยนแปลงเครื่องแบบนักเรียน การจัดครูอาสาเป็นกลุ่มเฝ้าระวัง การจัดครูที่ปรึกษาสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาเป็นกลุ่มย่อย และการจัดนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยเพื่อดูแลกันเอง แต่ละรายการมีโรงเรียนร้อยละ 6.25 ที่จัดกิจกรรมดังกล่าว ด้านงานอนามัย มีโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจัดให้มีการปฐมพยาบาลและนำส่งโรงพยาบาลเพียงร้อยละ 12.50

เมื่อพิจารณาการจัดกิจกรรมต่างๆ จากตารางที่ 34 พบว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่เปิดสอนสายวิชาช่างอุตสาหกรรมและศิลปหัตถกรรม รวมทั้งโรงเรียน

ที่เปิดสอนมากกว่า 1 สายวิชา เน้นงานวินัยนักเรียนมากกว่าโรงเรียนที่เปิดสอนเฉพาะสายวิชาบริหารธุรกิจ

จากข้อมูลดังกล่าว สรุปได้ว่า โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีการวางแผนและการบริหารจัดการในงานบริหารกิจการนักเรียน โดยเน้นการจัดกิจกรรมนักเรียน ด้านกิจกรรมชมรม การแข่งขันทักษะวิชาชีพ การจัดนิทรรศการหรือแสดงผลงานนักเรียน และการส่งนักเรียนฝึกงาน และเน้นงานวินัยนักเรียน ด้านการตรวจสารเสพติด

ตารางที่ 35 จำนวนและร้อยละของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จำแนกตามการบริหารอาคารสถานที่

รายการ	จำนวนโรงเรียน (n = 16)	ร้อยละ	หมายเลขโรงเรียน
1. การรักษาความสะอาด			
- ภารโรงดูแลรักษาความสะอาดทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน	8	50.00	2, 5, 6, 7, 8, 12, 14, 15
- นักเรียนและครูรักษาความสะอาดในห้องเรียน	7	43.75	1, 3, 4, 10, 11, 13, 16
- ใช้การว่าจ้างหน่วยงานรักษาความสะอาดจากภายนอก	1	6.25	9
รวม	16	100.00	
2. การสร้างและซ่อมบำรุง			
- การว่าจ้างหน่วยงานจากภายนอก	15	93.75	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16
- การสร้างและซ่อมบำรุงโดยหน่วยงานภายใน	1	6.25	15
รวม	16	100.00	

จากตารางที่ 35 พบว่า โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50 มีภารโรงดูแลรักษาความสะอาดของอาคารเรียนและบริเวณโรงเรียนทั้งหมด โรงเรียนร้อยละ 43.75 ให้นักเรียนและครูช่วยรักษาความสะอาดในห้องเรียน ส่วนภารโรงรักษาความสะอาดบริเวณทั่วไป และโรงเรียนร้อยละ 6.25 ใช้การว่าจ้างหน่วยงานภายนอกมารักษาความสะอาดด้านการสร้างและซ่อมบำรุงอาคารเรียนนั้น โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนร้อยละ 93.75 ใช้การว่าจ้างหน่วยงานจากภายนอกในการสร้าง ปรับปรุง และซ่อมแซมอาคารเรียน ในขณะที่โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนร้อยละ 6.25 มีหน่วยงานภายในโรงเรียนที่ทำหน้าที่นี้

จากข้อมูลดังกล่าว สรุปได้ว่า โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีแนวทางในการบริหารอาคารสถานที่ โดยใช้เจ้าหน้าที่ของโรงเรียนในการดูแลรักษาความสะอาด ส่วนการสร้างและซ่อมบำรุง ใช้การว่าจ้างหน่วยงานภายนอก

ตารางที่ 36 จำนวนและร้อยละของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จำแนกตามการบริหารความสัมพันธ์กับชุมชน

รายการ	จำนวนโรงเรียน (n = 16)	ร้อยละ	หมายเลขโรงเรียน
1. ความสัมพันธ์กับชุมชน			
- การให้บริการแก่ชุมชน	14	87.50	1, 2, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16
- การขอความร่วมมือจากชุมชน	11	68.75	1, 3, 4, 5, 7, 9, 10, 12, 13, 15, 16
- การเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน	5	31.25	2, 3, 11, 12, 13
- การให้ชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน	3	18.75	7, 12, 16
2. ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองนักเรียน			
- การเชิญผู้ปกครองนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม	14	87.50	1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16
- การขอความร่วมมือจากผู้ปกครองนักเรียนในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน	13	81.25	1, 2, 3, 4, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16
- การขอความร่วมมือจากผู้ปกครองนักเรียนในด้านอื่นๆ	4	25.00	2, 4, 7, 13

หมายเหตุ : ทั้ง 2 ข้อ ผู้บริหารโรงเรียนตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 36 พบว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 87.50, 68.75, 31.52 และ 18.75 มีความสัมพันธ์กับชุมชนในการให้บริการแก่ชุมชน การขอความร่วมมือจากชุมชน การเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชน และการให้ชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน ตามลำดับ สำหรับความสัมพันธ์กับผู้ปกครองนักเรียนนั้น โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 87.50, 81.25 และ 25 มีความสัมพันธ์กับผู้ปกครองนักเรียนในการเชิญผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน การขอความร่วมมือในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน และการขอความร่วมมือจากผู้ปกครองนักเรียนในด้านอื่นๆ

จากข้อมูลดังกล่าว จึงสรุปได้ว่า โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีการบริหารความสัมพันธ์กับชุมชนทั้งในด้านการให้บริการแก่ชุมชน การขอความร่วมมือจากชุมชน และด้านการเชิญผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน และขอความร่วมมือในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน

จากข้อมูลในตารางที่ 29-36 สรุปงานบริหารโรงเรียนจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

1. การจัดโครงสร้างองค์การ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการจัดโครงสร้างองค์การ ดังนี้

- โครงสร้างในการตัดสินใจ การตัดสินใจส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับผู้บริหาร
- โครงสร้างในการวางแผน ไม่มีโครงสร้างการวางแผนที่ชัดเจน
- โครงสร้างในการสื่อสาร การสื่อสารกับผู้ปฏิบัติงาน มีแนวโน้มเป็นการสื่อสารทางเดียว การสื่อสารกับนักเรียนเป็นการสื่อสารทางเดียว และการสื่อสารกับผู้ปกครองมีทั้งการสื่อสารทางเดียวและการสื่อสาร 2 ทาง

2. การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ดังนี้

- การพัฒนาหลักสูตร เน้นการจัดรายวิชาเสริมหลักสูตรปกติ
- การพัฒนาการเรียนการสอน เน้นการพัฒนาครู การควบคุมการสอนของครู และการจัดหาสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย

3. การงบประมาณและการจัดการธุรกิจ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการจัดการด้านการงบประมาณและการจัดการธุรกิจ ดังนี้

- การวางแผนงบประมาณส่วนใหญ่เป็นการวางแผนระยะ 1 ปี
- มีการวางแผนเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจ

4. การบริการการศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการบริการการศึกษา ดังนี้

- กิจกรรมที่จัดทุกโรงเรียน ได้แก่ การให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียน
- กิจกรรมที่โรงเรียนส่วนใหญ่จัด ได้แก่ บริการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ บริการส่งนักเรียนออกฝึกงาน การเชิญวิทยากรจากภายนอกโรงเรียนมาบรรยายพิเศษ บริการห้องสมุด และการนำนักเรียนไปทัศนศึกษาดูงาน

5. การบริหารงานบุคคล โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการบริหารบุคคล ดังนี้

- ทุกโรงเรียนไม่มีการวางแผนกำลังคน แต่สรรหาบุคลากรเมื่อจำเป็น
- ทุกโรงเรียนกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกบุคลากร และคุณสมบัติที่ต้องการ มีการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรระหว่างปฏิบัติงาน มีการให้สิ่งจูงใจที่เป็นตัวเงินและสิ่งของ และไม่มีเกณฑ์ที่ชัดเจนในการให้บุคลากรพ้นจากงาน

- การประเมินผลการปฏิบัติงานของโรงเรียนยังไม่มีแบบแผนที่ชัดเจน

6. การบริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการวางแผนและบริหารจัดการด้านการบริหารกิจการนักเรียน โดย

- งานกิจกรรมนักเรียน เน้นการจัดกิจกรรมชมรม การแข่งขันทักษะวิชาชีพ การจัดนิทรรศการหรือแสดงผลงานของนักเรียน และการส่งนักเรียนฝึกงาน

- งานวินัยนักเรียน เน้นการตรวจสอบสารเสพติด

7. การบริหารอาคารสถานที่ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการบริหารอาคารสถานที่ โดยเน้นการดูแลรักษาความสะอาดของอาคารเรียนและบริเวณโรงเรียน ด้วยการใช้เจ้าหน้าที่ของโรงเรียน และส่วนใหญ่ใช้บริการจากหน่วยงานภายนอกในการสร้างและซ่อมบำรุงอาคารเรียน

8. การบริหารความสัมพันธ์กับชุมชน โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการบริหารความสัมพันธ์กับชุมชน ดังนี้

- ความสัมพันธ์กับชุมชน ส่วนใหญ่เป็นความสัมพันธ์ในการให้บริการแก่ชุมชนและขอความร่วมมือจากชุมชน

- ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองนักเรียน ส่วนใหญ่เป็นการเชิญผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน และการขอความร่วมมือการแก้ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน

การบริหารโรงเรียนทั้ง 8 งานนี้ พบว่ากิจกรรมที่โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนจัดแตกต่างกันค่อนข้างมากคือ การบริการการศึกษาและการบริหารกิจการนักเรียน โดยโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนสาขาวิชาศิลปศึกษาและช่างอุตสาหกรรม มีการจัดกิจกรรมที่เน้นระเบียบวินัยและการนำศาสนามากลมเกลียวจิตใจของนักเรียน มากกว่าโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนสายบริหารธุรกิจ เช่น กิจกรรมเข้าค่าย (โรงเรียนหมายเลข 12, และ 13) กิจกรรมการสวดมนต์ไหว้พระหรือนั่งสมาธิ (โรงเรียนหมายเลข 5, 10, 16) และการอบรมคุณธรรม จริยธรรมแก่นักเรียน (โรงเรียนหมายเลข 7, 8, 13 และ 15) ตลอดจนการแต่งกายและการพกพาอาวุธ (โรงเรียนหมายเลข 3, 7, 10, 11, 12, 13, 14 และ 15) เป็นต้น ในด้านการป้องกันและให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด เป็นกิจกรรมที่โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกแห่งให้ความสำคัญ

ส่วนการบริหารความสัมพันธ์กับชุมชนของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนั้น เมื่อพิจารณาประกอบกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายโรงเรียน (รายละเอียดปรากฏในภาคผนวก ค) พบว่าการจัดกิจกรรมที่แตกต่างกันส่วนใหญ่เนื่องมาจากสถานที่ตั้งของโรงเรียน โดยโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตชานเมือง (โรงเรียนหมายเลข 5, 10, 11, 12 และ 16) จะมีความสัมพันธ์กับชุมชนมากกว่าโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเมือง (โรงเรียนหมายเลข 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 13, 14 และ 15) ลักษณะของความสัมพันธ์มีทั้งการให้ความช่วยเหลือหรือให้บริการแก่ชุมชน และการขอความร่วมมือจากชุมชน โดยโรงเรียนที่เปิดสอนสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม (โรงเรียนหมายเลข 10, 11, และ 13) จะมีการนำนักเรียนออกให้บริการแก่ชุมชนมากกว่าโรงเรียนที่เปิดสอนสาขาวิชาอื่น

ด้านความสัมพันธ์กับผู้ปกครองนักเรียนนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายโรงเรียน (รายละเอียดปรากฏในภาคผนวก ค) ผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกแห่ง ให้ข้อมูลว่าโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับผู้ปกครองนักเรียนน้อย และผู้ปกครองไม่มีใครให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน การติดต่อกับผู้ปกครองที่มีมากที่สุด คือการติดต่อกับผู้ปกครองนักเรียนที่มีปัญหาในด้านต่างๆ

เมื่อพิจารณาจากการจัดโครงสร้างองค์การของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว พบว่าโครงสร้างการบริหารงานของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน มีแบบแผนการแบ่งงานและความรับผิดชอบให้แก่ผู้บริหารและบุคลากรของโรงเรียนแตกต่างกัน ซึ่งส่งผลต่อความแตกต่างในการนำระบบประกันคุณภาพไปใช้ในการบริหารงานทั้ง 8 งาน แบบแผนการแบ่งความรับผิดชอบในงานบริหารโรงเรียนสามารถจัดเป็นกลุ่มได้ 7 กลุ่ม ดังตารางที่ 37

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 37 จำนวนโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จำแนกตามการแบ่งงานและผู้รับผิดชอบงานบริการโรงเรียน

งานบริหารโรงเรียน	กลุ่มที่ 1		กลุ่มที่ 2		กลุ่มที่ 3		กลุ่มที่ 4		กลุ่มที่ 5		กลุ่มที่ 6		กลุ่มที่ 7
	مرب.	ผจก.	مرب.	ผอ.	مرب.	อจญ.	مرب.	อจญ.	مرب.	อจญ.	مرب.	อจญ.	مرب.+อจญ.
1. การจัดโครงสร้างองค์การ	●		○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	●
2. การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน	●		○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	●
3. การงบประมาณและการจัดการธุรกิจ	●		○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	●
4. การบริการการศึกษา	●		○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	●
5. การบริหารบุคคล	●		○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	●
6. การบริหารกิจการนักเรียน	●		○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	●
7. การบริหารอาคารสถานที่	●		○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	●
8. การบริหารความสัมพันธ์กับชุมชน	●		○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	●
หมายเลขโรงเรียน	1, 11, 13		8		3, 5, 7		6, 16		4, 10		15		2, 9, 12, 14

หมายเหตุ مرب. = ผู้รับใบอนุญาต ผจก. = ผู้จัดการ ผอ. = ผู้อำนวยการ อจญ. = อาจารย์ใหญ่

● = รับผิดชอบทั้งหมด ○ = รับผิดชอบบางส่วน/ แบ่งความรับผิดชอบ

จากตารางที่ 37 พบว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีแบบแผนของการแบ่งงานที่เหมือนกันทุกโรงเรียน ดังนี้

1. ผู้รับใบอนุญาตทุกโรงเรียน รับผิดชอบการจัดโครงสร้างองค์การ และการงบประมาณและการจัดการธุรกิจ ถึงแม้ว่าบางโรงเรียนมีผู้จัดการดูแลเรื่องงบประมาณ แต่เนื่องจากโรงเรียนเหล่านี้ มีลักษณะเฉพาะที่เหมือนกัน คือ มีผู้รับใบอนุญาตและผู้จัดการเป็นบุคคลในครอบครัวเดียวกัน หรือเป็นหุ้นส่วนกัน จึงถือว่าการงบประมาณและการจัดการธุรกิจอยู่ในความรับผิดชอบของผู้รับใบอนุญาตด้วย

2. อาจารย์ใหญ่ทุกโรงเรียน รับผิดชอบการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน และการบริหารกิจการนักเรียน

แบบแผนของการแบ่งงานเช่นนี้ เมื่อพิจารณาจากกลุ่มที่ 5 และ 6 ในตารางที่ 37 พบว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่งเริ่มมีการเปลี่ยนแปลง โดยแบ่งความรับผิดชอบในงานการจัดโครงสร้างองค์การ และการงบประมาณและการจัดการธุรกิจ อันเป็นงานที่ผู้รับใบอนุญาตของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนทุกแห่งรับผิดชอบ ให้อาจารย์ใหญ่ได้มีส่วนร่วมรับผิดชอบในบางส่วนด้วย โรงเรียนเหล่านี้ได้แก่ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกลุ่มที่ 2, 5 และ 6 ซึ่งเมื่อพิจารณารายโรงเรียน พบว่าเป็นโรงเรียนที่แบ่งการบริหารงานตามโครงสร้างออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับนโยบาย และระดับปฏิบัติ ผู้บริหารในระดับนโยบายของโรงเรียนกลุ่มนี้จำนวน 2 แห่งเป็นคณะบุคคลที่เป็นนิติบุคคล อีก 2 แห่งเป็นมูลนิธิขององค์การทางศาสนา อาจารย์ใหญ่ และนักบวชที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ที่เป็นผู้บริหารในระดับปฏิบัติ เป็นบุคคลภายนอกที่ไม่มีความสัมพันธ์ทางสายโลหิตกับผู้รับใบอนุญาต

การที่มีแบบแผนชัดเจนในการแบ่งงาน ระหว่างผู้รับใบอนุญาตและอาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เมื่อพิจารณาประกอบกับผลสรุปของระบบประกันคุณภาพการศึกษาจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียน และการสอบถามผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน (รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 23-28) และกระบวนการบริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน (รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 29-36) พบว่าการแบ่งงานของโรงเรียนส่งผลต่อการนำระบบประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ในการบริหารงาน ดังนี้

1. งานในความรับผิดชอบของผู้รับใบอนุญาต คือ การจัดโครงสร้างองค์การ และการงบประมาณและการจัดการธุรกิจ มีการนำระบบประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้น้อย เนื่องจากบุคลากรไม่มีส่วนร่วมในการวางแผน การควบคุม และการทบทวนและปรับปรุงการปฏิบัติงาน วิธีการปฏิบัติงานตามระบบประกันคุณภาพจึงไม่เห็นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน

2. งานในความรับผิดชอบของอาจารย์ใหญ่ คือ การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน และการบริหารกิจการนักเรียน มีการนำระบบประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้มาก

และมีหลักฐานที่เป็นรูปธรรมมากกว่างานในความรับผิดชอบของผู้รับใบอนุญาต เนื่องจากเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรทุกฝ่าย ทุกระดับ รวมถึงนักเรียนและผู้ปกครอง โดยบุคลากรที่เป็นผู้ปฏิบัติงานได้มีส่วนร่วมในการวางแผน การควบคุม และการทบทวนและปรับปรุงการปฏิบัติงาน มีการจัดทำแผนงาน โครงการ และกิจกรรมต่างๆ รวมถึงการกำหนดระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมในปฏิทินการศึกษา

5. ระบบประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่ค้นพบจากการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียน และการสำรวจจากแบบสอบถามผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น สรุปได้ว่าระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนใช้ปฏิบัติอยู่เป็นดังนี้

1. ระบบการวางแผน

ข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียน และการสอบถามผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีดังนี้

1.1 การกำหนดแผนและกิจกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการวางแผนระยะ 1 ปี ที่ประกอบด้วยแผนงาน โครงการและกิจกรรมต่างๆ และจัดทำเป็นปฏิทินการศึกษาเพื่อแจ้งให้ผู้ปฏิบัติงานรับทราบ และถือเป็นแผนการทำงานประจำปี

1.2 การกำหนดเป้าหมายในการทำงานของโรงเรียน และเป้าหมายของบุคคล อย่างสอดคล้องกันไม่ปรากฏข้อมูลในการวิเคราะห์

1.3 การกำหนดมาตรฐานในการทำงาน และการกำหนดเกณฑ์ประเมินผล การปฏิบัติงานของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ยังไม่สามารถสรุปได้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับวิธีการ และมาตรฐานหรือเกณฑ์

1.4 การสื่อสารให้บุคลากรรับทราบเกี่ยวกับแผนงาน เป้าหมาย วิธีการ และเกณฑ์ต่างๆ ส่วนใหญ่เป็นการสื่อสารทางเดียวจากผู้บริหารสู่ผู้ปฏิบัติงาน และนักเรียน ส่วนการสื่อสารกับผู้ปกครองมีทั้งการสื่อสารทางเดียวและการสื่อสาร 2 ทาง

1.5 ลักษณะการวางแผนของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ยังไม่เน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกคนในโรงเรียน และแผนที่วางไว้ส่วนใหญ่ยังไม่ชัดเจนว่าโรงเรียนมีการจัดทำแผนพัฒนาที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติ

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าการระบบการวางแผนของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ยังไม่สมบูรณ์ตามแนวทางของระบบประกันคุณภาพการศึกษา

2. ระบบการควบคุมคุณภาพ

ข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียน และการสอบถามผู้ปฏิบัติงาน ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนมีการควบคุมคุณภาพ 2 ระดับดังนี้

2.1 บุคลากรรับผิดชอบในการควบคุมและตรวจสอบการทำงานของตนเอง

2.2 การควบคุมการทำงานโดยหัวหน้างานหรือคณะบุคคล เพื่อตรวจสอบการทำงานของผู้ปฏิบัติงาน และรายงานผลการตรวจสอบให้ผู้บริหารทราบ

2.3 การควบคุมคุณภาพของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ใช้ปฏิบัติอยู่เป็นการควบคุมการทำงานตามระยะเวลา มีการค้นหาข้อผิดพลาด หรือความบกพร่องในการทำงาน

จากข้อค้นพบ ผู้วิจัยจึงสรุปว่า ถึงแม้โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จะให้บุคลากรได้ควบคุมตรวจสอบการทำงานของตนเอง แต่จากการที่ทุกโรงเรียนใช้ปฏิทินการศึกษาเป็นเกณฑ์ที่ชัดเจนเพียงอย่างเดียวในการควบคุมตรวจสอบ (รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 25) และการที่เกณฑ์ประเมินผลการปฏิบัติงานไม่ชัดเจน (รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 24) ทำให้การควบคุมตรวจสอบของหัวหน้างาน เป็นการตรวจสอบเพื่อหาข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงาน (Quality audit) หรือ กระบวนการตรวจสอบผลผลิตขั้นสุดท้าย (Inspection Process) มากกว่าจะเป็นกระบวนการตรวจสอบของผู้ปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาตนเอง (Quality review) ตามแนวทางของระบบประกันคุณภาพการศึกษา

3. ระบบการทบทวนและปรับปรุงการปฏิบัติงาน

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียน และผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีข้อค้นพบดังนี้

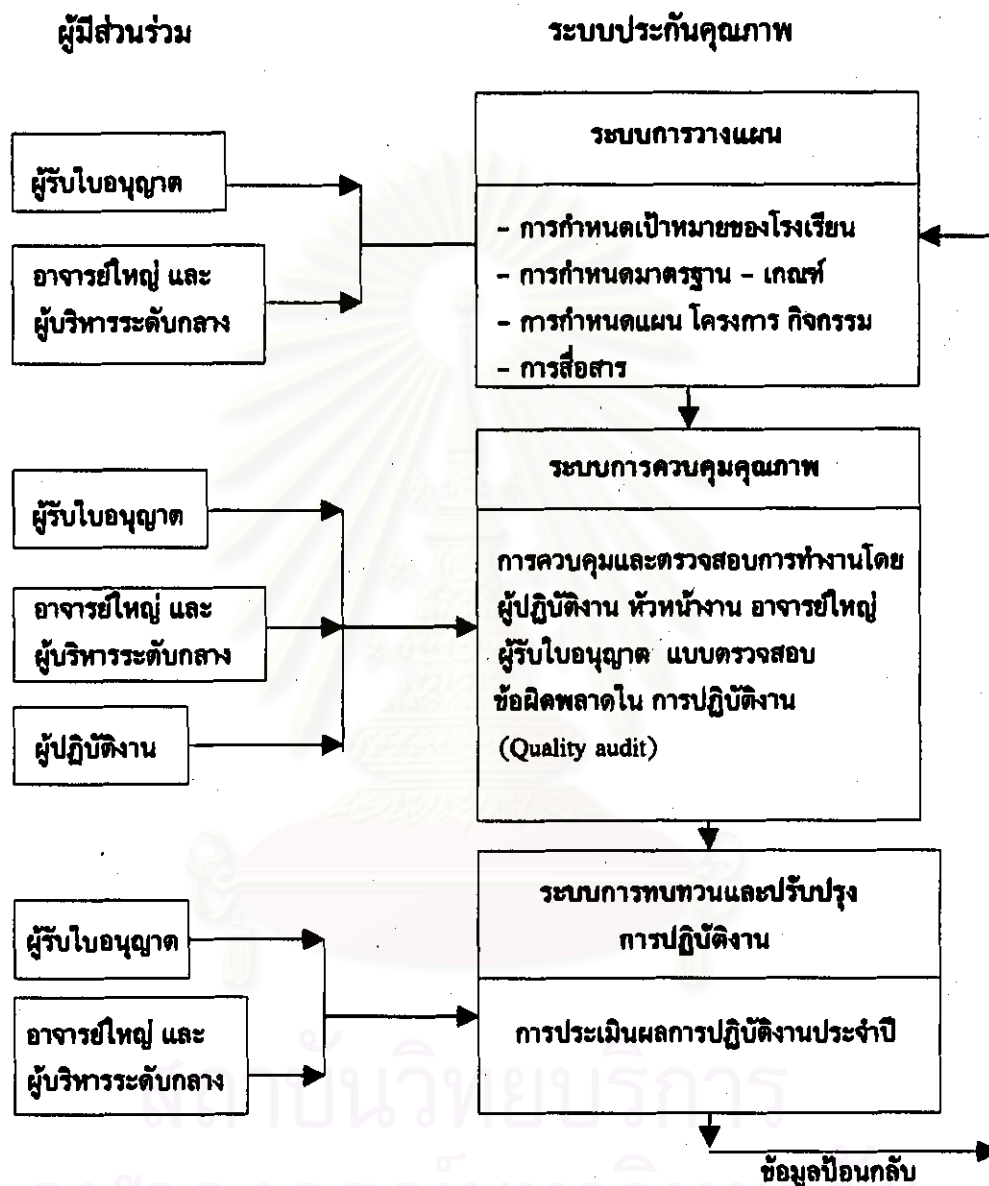
3.1 การทบทวนและปรับปรุงการปฏิบัติงานของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างยังไม่ชัดเจนว่ากระทำอย่างเป็นระบบ

3.2 ผู้ที่มีส่วนร่วมในการทบทวนและปรับปรุงการปฏิบัติงาน คือ ผู้บริหารระดับกลางหรือหัวหน้างาน โดยสรุปผลการทำงานและเสนอรายงานหรือข้อเสนอแนะให้ผู้บริหารรับทราบ ผู้ปฏิบัติงานโดยทั่วไปไม่มีส่วนร่วมในการทบทวนและปรับปรุงการทำงานของตนเอง

3.3 ผู้บริหารระดับสูงเป็นผู้ตัดสินใจและสั่งการหรือกำหนดแนวนโยบายในการปฏิบัติงานใหม่ให้ผู้ปฏิบัติงานนำไปดำเนินการ

ระบบประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่ค้นพบจากการวิจัยดังกล่าว สรุปได้ดังแผนภูมิที่ 8

แผนภูมิที่ 8 ระบบประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่ค้นพบจากการวิจัย

2. ผลการเปรียบเทียบระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่สังเคราะห์จากทฤษฎีกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่ค้นพบจากการวิจัย

กระบวนการของระบบประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่สังเคราะห์จากทฤษฎีปรากฏผลดังตารางที่ 38

ตารางที่ 38 ระบบประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนเปรียบเทียบกับระบบ
ประกันคุณภาพการศึกษาที่สังเคราะห์จากทฤษฎี

ระบบประกันคุณภาพการศึกษา ที่สังเคราะห์จากทฤษฎี	ระบบประกันคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ที่ค้นพบจากการวิจัย		
	พบ	ไม่พบ	ไม่ชัดเจน
ระบอบการวางแผน			
1. บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการวางแผน		✓	
2. การวางแผนครอบคลุมทุกงานในองค์การ			✓
3. มีการกำหนดเป้าหมายในการทำงานของโรงเรียนและของบุคคล อย่างสอดคล้องกัน		✓	
4. มีการกำหนดแผนงาน โครงการ และกิจกรรมเพื่อการพัฒนา			✓
5. มีการกำหนดมาตรฐานของงานที่ปฏิบัติ และบุคลากรต้องทำให้ ถึงมาตรฐาน			✓
6. มีการกำหนดเกณฑ์ในการวัดผลการทำงานที่ชัดเจนและเที่ยงตรง ผู้ปฏิบัติงานและบุคคลอื่นสามารถตรวจสอบการทำงานได้ผล ตรงกัน		✓	
7. มีการสื่อสารให้บุคลากรเข้าใจเกี่ยวกับเป้าหมายในการทำงาน มาตรฐานของงานและการวัดผลงานก่อนการลงมือปฏิบัติ	✓		
ระบอบการควบคุมคุณภาพ			
1. การตรวจสอบระดับบุคคล เป็นการควบคุมโดยผู้ปฏิบัติงาน ตรวจสอบการทำงานของตนเอง (Quality review)	✓		
2. การตรวจสอบระดับองค์การ เป็นการควบคุมโดยบุคคล หรือ คณะบุคคลภายในโรงเรียนที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการ (Quality assessment)	✓		
3. การตรวจสอบจากบุคคลภายนอก ซึ่งเป็นผู้ให้การรับรองมาตรฐาน คุณภาพโรงเรียน (Quality accreditation หรือ Quality assurance)		✓	
ระบอบการทบทวนและปรับปรุงการปฏิบัติงาน			
1. การหาความแตกต่างระหว่างผลการปฏิบัติงานกับ เป้าหมายและ มาตรฐาน	✓		
2. การวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา และการหาทางเลือกใหม่ใน การปฏิบัติงาน			✓
3. การอำนวยความสะดวกให้เกิดการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องโดยการนำผล จากการทบทวนการปฏิบัติงานเข้าสู่ระบบการวางแผน			✓
4. บุคลากรต้องมีส่วนร่วมในการทบทวนและปรับปรุงการทำงาน ของตน		✓	

จากตารางที่ 38 แสดงว่า โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีโครง
ร่างของระบบประกันคุณภาพการศึกษา ที่ยังไม่สมบูรณ์ตามแนวทางของระบบประกันคุณภาพการ
ศึกษาที่สังเคราะห์ได้จากทฤษฎี กล่าวคือ

1. ระบบการวางแผน

โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ให้ความสำคัญต่อการวางแผน
น้อย โดยเฉพาะแผนเพื่อการพัฒนางานแต่ละด้าน บุคลากรไม่มีส่วนร่วมในการวางแผน และการ
กำหนดเป้าหมาย การกำหนดรายละเอียดของเกณฑ์และมาตรฐานตามลักษณะงานยังไม่ชัดเจน

2. ระบบการควบคุมคุณภาพ

โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ให้บุคลากรได้มีส่วนร่วมใน
การควบคุมการทำงานของตน และการควบคุมโดยผู้ที่มีหน้าที่ตรวจสอบ แต่โรงเรียนอาชีวศึกษา
เอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกแห่ง ยังไม่มีหน่วยงานจากภายนอกเข้ามาตรวจสอบการทำงานของ
โรงเรียน

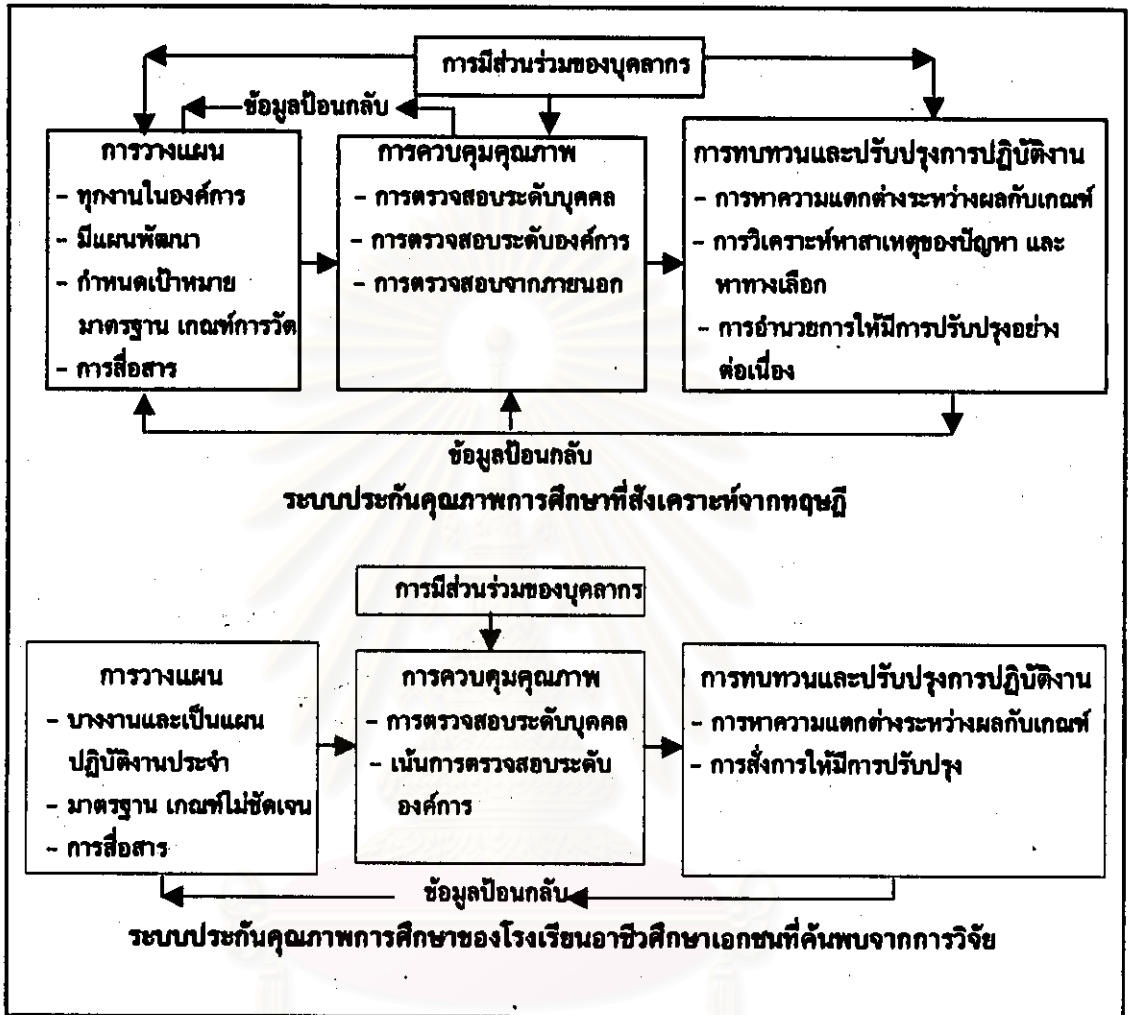
3. ระบบการทบทวนและปรับปรุงการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อการพัฒนาโรงเรียน

ยังไม่ชัดเจน และการตัดสินใจเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพยังขึ้นอยู่กับมติของผู้บริหาร
ระดับสูงเป็นส่วนใหญ่

ในภาพรวม ระบบประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ยัง
เน้นตัวบุคคลมากกว่าเน้นระบบ วิธีการควบคุมคุณภาพยังเน้นการตรวจสอบหาข้อบกพร่องมาก
กว่าการตรวจสอบเพื่อปรับปรุงคุณภาพ และการทบทวนและปรับปรุงการปฏิบัติงานยังไม่มี
ดำเนินการที่ชัดเจน จึงสรุปได้ว่า ระบบที่โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนใช้ในการบริหารงานเพื่อให้
เกิดคุณภาพ คือระบบควบคุมคุณภาพ (Quality Control) ซึ่งเป็นระบบของการเปรียบเทียบผล
ผลิตกับมาตรฐาน ไม่ใช่ระบบประกันคุณภาพ (Quality Assurance) ซึ่งเป็นระบบการป้องกัน
ความสูญเสีย ที่ให้ความสำคัญแก่ผลผลิตและกระบวนการผลิตเพื่อให้เกิดคุณภาพตั้งแต่เริ่มต้น
กระบวนการและให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตลอดไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตารางที่ 38 สรุปดังแผนภูมิที่ 9

แผนภูมิที่ 9 เปรียบเทียบระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่สังเคราะห์จากทฤษฎี กับระบบประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่ค้นพบจากการวิจัย

จากการเปรียบเทียบระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่สังเคราะห์จากทฤษฎี กับระบบประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่ค้นพบจากการวิจัย พบว่า ระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างใช้ในการบริหารงานเพื่อประกันคุณภาพการศึกษา คือระบบควบคุมคุณภาพ (Quality Control)

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาประสิทธิภาพผลของระบบประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

การศึกษาประสิทธิภาพผลของระบบประกันคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เป็นการศึกษาความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูล 4 กลุ่ม คือผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ได้มาจากผล

การวิเคราะห์ข้อมูลรายโรงเรียน ตามเกณฑ์การวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยกำหนด (รายละเอียดปรากฏในหน้า 109)

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียนต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สรุปได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของโรงเรียน

การปรับปรุงและพัฒนาการทำงานอย่างต่อเนื่อง เป็นหลักการสำคัญประการหนึ่งของระบบประกันคุณภาพการศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จึงควรมีการปรับปรุงการทำงานในด้านต่าง ๆ และทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงที่ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนและนักเรียนสามารถรับรู้ได้ ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนเกี่ยวกับงานที่ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนเห็นว่ามีความมาตรฐานการทำงาน และการวิเคราะห์แบบสอบถามนักเรียน เกี่ยวกับงานที่นักเรียนเห็นว่าโรงเรียนได้มีการปรับปรุงการทำงานในช่วงระยะเวลาที่นักเรียนได้เข้าศึกษาในโรงเรียน ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับมาตรฐานในการปฏิบัติงานของโรงเรียน และการปรับปรุงการปฏิบัติงานของโรงเรียน ดังตารางที่ 39 และ 40

ตารางที่ 39 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนต่องานของโรงเรียนที่มีมาตรฐานในการปฏิบัติงาน

งานที่มีมาตรฐานในการปฏิบัติงาน	จำนวนโรงเรียน (n = 16)	ร้อยละ	หมายเลขโรงเรียน
การจัดโครงสร้างองค์การ	13	81.25	1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15
การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน	9	56.25	1, 2, 3, 4, 7, 10, 13, 14, 15
การบริการการศึกษา	5	31.25	1, 2, 4, 14, 16
การบริหารกิจการนักเรียน	5	31.25	4, 6, 13, 14, 15
การบริหารอาคารสถานที่	4	25.00	2, 3, 14, 15
การงบประมาณและการจัดการธุรกิจ	2	12.50	2, 15
การบริหารความสัมพันธ์กับชุมชน	2	12.50	1, 2
การบริหารบุคคล	1	6.25	1

หมายเหตุ : ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนตอบได้มากกว่า 1 งาน

จากตารางที่ 39 พบว่างานที่ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนเห็นว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความมาตรฐานในการทำงานที่ดี ได้แก่ การจัดโครงสร้างองค์การ การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน การบริหารกิจการนักเรียน การบริหารอาคารสถานที่ การงบประมาณและการจัดการธุรกิจ การบริหารความสัมพันธ์กับชุมชน และการบริหารบุคคล โดย

มีโรงเรียนที่มีมาตรฐานในการทำงานที่ดี คิดเป็นร้อยละ 81.25, 56.25, 31.25, 31.25, 25, 12.50, 12.50 และ 6.25 ตามลำดับ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีงานที่ผู้ปฏิบัติงานเห็นว่ามีความมาตรฐานการทำงานที่ดีกระจายกันไป แต่โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน หมายเลข 5 และ 11 ไม่มีงานใดที่ประสบความสำเร็จและมีมาตรฐานการทำงานที่ดีตามความเห็นของผู้ปฏิบัติงาน

ตารางที่ 40 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนต่องานของโรงเรียนที่มีการปรับปรุงการปฏิบัติงาน

การปรับปรุงการปฏิบัติงานของโรงเรียน	จำนวนโรงเรียน (n = 16)	ร้อยละ	หมายเลขโรงเรียน
การจัดโครงสร้างองค์การ	14	87.50	1, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16
การงบประมาณและการจัดการธุรกิจ	6	37.50	1, 3, 7, 10, 13, 15
การบริหารกิจการนักเรียน	2	12.50	7, 14
การบริหารอาคารสถานที่	2	12.50	8, 14
การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน	-	-	-
การบริการการศึกษา	-	-	-
การบริหารความสัมพันธ์กับชุมชน	-	-	-

จากตารางที่ 40 พบว่างานที่นักเรียนเห็นว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้มีการปรับปรุงการทำงาน ได้แก่ การจัดโครงสร้างองค์การ การงบประมาณและการจัดการธุรกิจ การบริหารกิจการนักเรียน และการบริหารอาคารสถานที่ ซึ่งมีโรงเรียนที่มีการปรับปรุงการทำงานเหล่านี้ คิดเป็นร้อยละ 87.50, 37.50, 12.50 และ 12.50 ตามลำดับ ส่วนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน การบริการการศึกษา และการบริหารความสัมพันธ์กับชุมชน เป็นงานที่นักเรียนของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกโรงเรียน ไม่เห็นว่าโรงเรียนได้มีการปรับปรุงการทำงาน โดยโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน หมายเลข 2 และ 6 ไม่มีการปรับปรุงงานใดตามความคิดเห็นของนักเรียน

เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 39 และ 40 พบว่างานของโรงเรียนที่ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน และนักเรียนของโรงเรียนหมายเลข 1, 2, 3, 4, 7, 10, 13, 14 และ 15 มีความเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน คือ การจัดโครงสร้างองค์การ ซึ่งผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนและเห็นว่า เป็นงานที่โรงเรียนมีมาตรฐานในการปฏิบัติงาน และนักเรียนของโรงเรียนเห็นว่าโรงเรียนได้มีการปรับปรุงการทำงาน งานที่ผู้ปฏิบัติงานและนักเรียนมีความเห็นขัดแย้งกันอย่างชัดเจน คือการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน การบริการการศึกษา และการบริหารความสัมพันธ์กับ

คนที่ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนร้อยละ 56.25, 31.25 และ 12.50 ตามลำดับ เห็นว่าโรงเรียนมีมาตรฐานการปฏิบัติงาน แต่นักเรียนของโรงเรียนไม่เห็นว่าการปรับปรุงการทำงานเหล่านั้นแต่อย่างใด

งานอื่นๆ ที่ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนและนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันว่ามีมาตรฐานในการปฏิบัติงานและมีการปรับปรุงการทำงาน คือ การบริหารกิจการนักเรียนและการบริหารอาคารสถานที่ ได้แก่โรงเรียนหมายเลข 14 และการงบประมาณและการจัดการธุรกิจ ได้แก่โรงเรียนหมายเลข 15

2. การศึกษาประสิทธิผลของโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่ม

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูล 4 กลุ่ม คือ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน ต่อประสิทธิผลของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในภาพรวม ผลปรากฏดังตารางที่ 41

ตารางที่ 41 ประสิทธิผลของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในภาพรวม จำแนกตามความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

หมายเลขโรงเรียน	คุณภาพของกระบวนการ				คุณภาพของนักเรียน				คุณภาพของการบริการ			
	A	T	S	P	A	T	S	P	A	T	S	P
1	✓	✓							✓	✓	✓	
2	✓	✓			✓							
3					✓			✓	✓			
4		✓				✓	✓	✓	✓	✓		✓
5									✓			✓
6	✓	✓										
7					✓			✓				✓
8			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			✓
9								✓				✓
10		✓			✓			✓	✓			
11				✓	✓			✓	✓			✓
12			✓		✓				✓		✓	✓
13	✓	✓							✓		✓	
14		✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓
15		✓	✓	✓	✓		✓	✓			✓	✓
16	✓	✓					✓		✓		✓	✓
รวม	5	9	5	3	9	2	5	11	11	2	6	10
ร้อยละ	31.25	56.25	31.25	18.75	56.25	12.50	31.25	68.75	68.75	12.50	37.50	62.50

หมายเหตุ : A = ผู้บริหารโรงเรียน T = ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน S = นักเรียน P = ผู้ปกครองนักเรียน

จากตารางที่ 41 เมื่อพิจารณาประสิทธิผลของโรงเรียนในภาพรวมจากความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่ม พบว่า ไม่มีโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแห่งใด ที่ผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่มเห็นว่า มีประสิทธิผลครบทั้ง 3 ด้าน ผลการพิจารณาตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลแต่ละกลุ่ม เป็นดังนี้

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนต่อประสิทธิผลของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่าโรงเรียนมีประสิทธิผลด้านคุณภาพของกระบวนการบริหารโรงเรียน ด้านคุณภาพของนักเรียน และด้านคุณภาพของการบริการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 31.25, 56.25 และ 68.75 ตามลำดับ และไม่มีผู้บริหารของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งใด ที่เห็นว่าโรงเรียนของตนมีประสิทธิผลครบทั้ง 3 ด้าน

ความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนต่อประสิทธิผลของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า โรงเรียนมีประสิทธิผลด้านคุณภาพของกระบวนการบริหารโรงเรียน ด้านคุณภาพของนักเรียน และด้านคุณภาพของการบริการ ตามความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 56.25, 12.50 และ 12.50 ตามลำดับ และไม่มีผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งใด ที่เห็นว่าโรงเรียนของตนมีประสิทธิผลครบทั้ง 3 ด้าน

ความคิดเห็นของนักเรียนต่อประสิทธิผลของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า โรงเรียนมีประสิทธิผลด้านคุณภาพของกระบวนการบริหารโรงเรียน ด้านคุณภาพของนักเรียน และด้านคุณภาพของการบริการ ตามความคิดเห็นของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 31.25, 31.25 และ 37.50 ตามลำดับ และมีโรงเรียนที่นักเรียนเห็นว่า มีประสิทธิผลครบทุกด้าน คือ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน หมายเลข 14 และ 15

ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนต่อประสิทธิผลของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า โรงเรียนมีประสิทธิผลด้านคุณภาพของกระบวนการบริหารโรงเรียน ด้านคุณภาพของนักเรียน และด้านคุณภาพของการบริการ ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 18.75, 68.75 และ 62.50 ตามลำดับ โรงเรียนที่ผู้ปกครองนักเรียนเห็นว่า มีประสิทธิผลโดยรวมครบทุกด้าน คือ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนหมายเลข 8, 11 และ 15

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนและผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนเป็น 2 กลุ่มที่เห็นว่าโรงเรียนมีประสิทธิผลไม่ครบทุกด้าน

เมื่อพิจารณาประสิทธิผลแต่ละด้านรายโรงเรียน พบว่า ด้านคุณภาพของกระบวนการบริหารโรงเรียน ไม่มีโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแห่งใดที่ได้รับความเห็นว่ามีประสิทธิผลจากผู้ให้ข้อมูลของโรงเรียนทุกกลุ่ม แต่มีโรงเรียนที่ได้รับความเห็นว่ามีประสิทธิผล

จากผู้ให้ข้อมูลของโรงเรียน 3 กลุ่ม คือ ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน ได้แก่ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนหมายเลข 15

ด้านคุณภาพของนักเรียน พบว่า โรงเรียนที่ได้รับความเห็นว่ามีประสิทธิผลจากผู้ให้ข้อมูลของโรงเรียนทุกกลุ่ม ได้แก่ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนหมายเลข 8 และ 14 โดยมีโรงเรียนที่ได้รับความเห็นว่ามีประสิทธิผลจากผู้ให้ข้อมูล 3 กลุ่ม คือ ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน ได้แก่ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนหมายเลข 4 และโรงเรียนที่ได้รับความเห็นว่ามีประสิทธิผลจากผู้ให้ข้อมูล 3 กลุ่ม คือ ผู้บริหารโรงเรียน นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน ได้แก่ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนหมายเลข 15

ด้านคุณภาพของการบริการ พบว่า ไม่มีโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแห่งใดที่ได้รับความเห็นว่ามีประสิทธิผลจากผู้ให้ข้อมูลของโรงเรียนทุกกลุ่ม แต่มีโรงเรียนที่ได้รับความเห็นว่ามีประสิทธิผลจากผู้ให้ข้อมูลของโรงเรียน 3 กลุ่ม คือ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน และนักเรียน ได้แก่ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนหมายเลข 1 โรงเรียนที่ได้รับความเห็นว่ามีประสิทธิผลจากผู้ให้ข้อมูลของโรงเรียน 3 กลุ่ม คือ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน และผู้ปกครองนักเรียน ได้แก่ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนหมายเลข 4, 14 และ 16

จากความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่มภายในโรงเรียน ต่อประสิทธิผลของโรงเรียนทั้ง 3 ด้าน พบว่า โรงเรียนที่ผู้ให้ข้อมูลของโรงเรียนเห็นว่าโรงเรียนมีประสิทธิผลรวมทุกด้านมากที่สุด ได้แก่ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนหมายเลข 14 โรงเรียนที่ผู้ให้ข้อมูลของโรงเรียนเห็นว่ามีประสิทธิผลรวมทุกด้านมากเป็นลำดับที่สอง ได้แก่ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนหมายเลข 4, 8 และ 16 และโรงเรียนที่ผู้ให้ข้อมูลของโรงเรียนเห็นว่ามีประสิทธิผลรวมทุกด้านมากเป็นลำดับที่สาม ได้แก่ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนหมายเลข 16

สำหรับรายละเอียดของประสิทธิผลของโรงเรียนแต่ละด้าน ตามความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล 3 กลุ่ม คือ ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน ต่อประสิทธิผลของโรงเรียน แสดงในตารางที่ 42

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 42 สรุปความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูล 3 กลุ่ม จำแนกตามรายละเอียดของประสิทธิผลโรงเรียนด้านคุณภาพของกระบวนการบริหารโรงเรียน
ด้านคุณภาพของนักเรียน และด้านคุณภาพของการบริการ

หมายเลข	คุณภาพของกระบวนการบริหารโรงเรียน										คุณภาพของนักเรียน										คุณภาพของการบริการ									
	ผู้ปฏิบัติงาน		นักเรียน		ผู้ปกครอง		ผู้ปฏิบัติงาน		นักเรียน		ผู้ปกครอง		ผู้ปฏิบัติงาน		นักเรียน		ผู้ปกครอง		ผู้ปฏิบัติงาน		นักเรียน		ผู้ปกครอง							
	11	12	11	12	11	12	21	22	21	22	21	22	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40								
1	✓											✓	✓		✓		✓													
2	✓																													
3	✓		✓				✓		✓		✓																			
4	✓		✓				✓		✓		✓																			
5																														
6	✓																													
7	✓																													
8																														
9	✓																													
10	✓																													
11																														
12	✓		✓																											
13	✓		✓																											
14	✓		✓																											
15	✓		✓																											
16			✓																											
รวม	83.90	94.23	87.50	80.00	81.00	81.00	84.78	84.00	74.00	18.75	81.25	81.25	81.25	82.50	82.50	82.50	81.25	81.25	81.25	81.25	81.25	81.25								

หมายเหตุ : 11 - การปฏิบัติงาน 12 - การบริการ 13 - การบริการ 14 - การบริการ 15 - การบริการ 16 - การบริการ 17 - การบริการ 18 - การบริการ 19 - การบริการ 20 - การบริการ 21 - การบริการ 22 - การบริการ 23 - การบริการ 24 - การบริการ 25 - การบริการ 26 - การบริการ 27 - การบริการ 28 - การบริการ 29 - การบริการ 30 - การบริการ 31 - การบริการ 32 - การบริการ 33 - การบริการ 34 - การบริการ 35 - การบริการ 36 - การบริการ 37 - การบริการ 38 - การบริการ 39 - การบริการ 40 - การบริการ

จากตารางที่ 42 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่ม มีความเห็นต่อประสิทธิผลของโรงเรียนด้านคุณภาพของกระบวนการบริหารโรงเรียน ด้านคุณภาพของนักเรียน และด้านคุณภาพของการบริการ ดังนี้

ด้านคุณภาพของกระบวนการบริหารโรงเรียน ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนเป็นกลุ่มที่เห็นว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งความสามารถในการปรับตัว และความสามารถในการแก้ปัญหา คิดเป็นร้อยละ 62.50 และ 56.25 ตามลำดับ ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มนักเรียนเห็นว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีประสิทธิภาพด้านความสามารถในการแก้ปัญหาคิดเป็นร้อยละ 50 ส่วนความสามารถในการปรับตัวมีโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพคิดเป็นร้อยละ 37.50 ส่วนผู้ให้ข้อมูลกลุ่มผู้ปกครองนักเรียน เห็นว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนมีประสิทธิภาพด้านความสามารถในการปรับตัว และด้านความสามารถในการแก้ปัญหา คิดเป็นร้อยละ 25 เท่ากัน

โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่มเห็นว่ามีประสิทธิภาพด้านการปรับตัวได้แก่ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน หมายเลข 13 และ 15 โรงเรียนที่ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่ม เห็นว่ามีประสิทธิภาพในด้านการแก้ปัญหา ได้แก่ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน หมายเลข 7 โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่ม ไม่เห็นว่ามีประสิทธิภาพในการปรับตัว ได้แก่ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนหมายเลข 3, 5, 7 และ 11 และโรงเรียนที่ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่ม ไม่เห็นว่ามีประสิทธิภาพในการแก้ปัญหา ได้แก่ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน หมายเลข 13

ด้านคุณภาพของนักเรียน มีผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนเพียงร้อยละ 6.25 และผู้ปกครองนักเรียนของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนร้อยละ 18.75 ที่เห็นว่าโรงเรียนมีประสิทธิภาพด้านการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่มสอดคล้องกันว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีทัศนคติทางบวก มากกว่าความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่มีประสิทธิภาพในการผลิตนักเรียนที่มีทัศนคติทางบวก ตามความเห็นของผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียนคิดเป็นร้อยละ 68.75, 75.00 และ 81.25 ตามลำดับ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่ม เห็นว่ามีประสิทธิภาพในการผลิตนักเรียนที่มีทัศนคติทางบวกมี 9 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนหมายเลข 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 14 และ 16 ในขณะที่โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนหมายเลข 1 และ 2 ไม่มีผู้ให้ข้อมูลกลุ่มใดเห็นว่ามีประสิทธิภาพในการผลิตนักเรียนที่มีทัศนคติทางบวก

ด้านคุณภาพของการบริการ สิ่งใช้วัดประสิทธิผลของผู้ให้ข้อมูลแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน จึงแยกวิเคราะห์ดังนี้

1. กลุ่มผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน

ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 62.50 เห็นว่าโรงเรียนมีประสิทธิผลด้านการจัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน ส่วนด้านบริหารบุคคล ด้านวิธีการทำงาน และด้านทรัพยากรและรายได้ มีโรงเรียนที่มีประสิทธิผลตามความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนร้อยละ 31.25, 12.50 และ 12.50 ตามลำดับ โรงเรียนที่ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนเห็นว่าไม่มีประสิทธิผลในการบริการทุกด้าน คือโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนหมายเลข 1 ส่วนโรงเรียนที่ไม่มีผู้ปฏิบัติงานเห็นว่าไม่มีประสิทธิผลในการบริการด้านใดเลย คือ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนหมายเลข 2, 5, 6, 7, 9 และ 11

2. กลุ่มนักเรียน

นักเรียนของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 62.50 เห็นว่าโรงเรียนมีประสิทธิผลในการบริการด้านวิชาการและงานที่ครอบคลุมหมาย ส่วนด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนนักเรียนและครู และด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกนั้น มีโรงเรียนที่นักเรียนเห็นว่าไม่มีประสิทธิผลร้อยละ 31.25 และ 6.25 ตามลำดับ โรงเรียนที่ไม่มีนักเรียนเห็นว่าไม่มีประสิทธิผลในการบริการด้านใดเลย คือ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน หมายเลข 2, 3, 6, 8, 10, 11 ส่วนโรงเรียนที่นักเรียนเห็นว่าไม่มีประสิทธิผลทั้ง 3 ด้าน คือ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน หมายเลข 14

3. กลุ่มผู้ปกครองนักเรียน

ผู้ปกครองนักเรียน เป็นกลุ่มที่เห็นว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสิทธิผลในการบริการใกล้เคียงกันทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิตของนักเรียน ด้านวิชาการและการสอนของครู และด้านการบริหารและการให้บริการ โดยมีโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 62.50, 68.75 และ 62.50 ตามลำดับ ที่ผู้ปกครองนักเรียนเห็นว่าไม่มีประสิทธิผล สำหรับโรงเรียนที่ผู้ปกครองนักเรียนเห็นว่าไม่มีประสิทธิผลทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนหมายเลข 4, 7, 8, 11, 14, 15 และ 16 ส่วนโรงเรียนที่ไม่มีผู้ปกครองเห็นว่าไม่มีประสิทธิผลในการบริการ ได้แก่ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนหมายเลข 2, 6 และ 10

จากการศึกษาประสิทธิผลเกี่ยวกับคุณภาพของการบริการของผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่มพบว่า โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนหมายเลข 2 และ 6 ไม่มีผู้ให้ข้อมูลกลุ่มใดเห็นว่าการบริการของโรงเรียนมีประสิทธิผล ในขณะที่โรงเรียนที่มีประสิทธิผลในการบริการตามความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ได้แก่ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนหมายเลข 1, 4, 8, 13, 14, 15 และ 16

ความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่มภายในโรงเรียน ต่อประสิทธิผลของโรงเรียน แต่ละรายการในประสิทธิผลทั้ง 3 ด้าน พบว่า โรงเรียนที่ผู้ให้ข้อมูลของโรงเรียนเห็นว่าโรงเรียน มีประสิทธิผลรวมแต่ละรายการมากที่สุด ได้แก่ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนหมายเลข 8 และ 14 ส่วนโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนหมายเลข 15, 3, 8 และ 13 ได้รับความเห็นจากผู้ให้ข้อมูลภายใน โรงเรียนว่ามีประสิทธิผลรวมแต่ละรายการมากลดหลั่นลงไปตามลำดับ

จากตารางที่ 41 - ตารางที่ 42 สรุปผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของโรงเรียน อาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

ด้านคุณภาพของกระบวนการบริหารโรงเรียน ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนเห็นว่า โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีประสิทธิผลทั้งด้านความสามารถในการปรับตัว และในการแก้ปัญหา

ด้านคุณภาพของนักเรียน ผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่มมีความคิดเห็นตรงกันว่า โรงเรียน อาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีประสิทธิผลในการผลิตนักเรียนที่มีทัศนคติทางบวก

ด้านคุณภาพของการบริการ ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนเห็นว่าสภาพแวดล้อมใน การทำงานเป็นด้านเดียวที่มีประสิทธิผล ส่วนนักเรียนเห็นว่าด้านวิชาการและงานที่ครูมอบหมายมี ประสิทธิผล และผู้ปกครองนักเรียนเห็นว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มี ประสิทธิผลทั้ง 3 ด้าน คือด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิตของนักเรียน ด้านวิชาการและการสอน ของครู และด้านการบริหารและการให้บริการ

จากข้อมูลในตารางที่ 41 - 42 ดังกล่าว สรุปได้ว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่ เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีประสิทธิผลมี 6 แห่ง ดังนี้

ลำดับที่	ประสิทธิผลรวมทุกด้าน	ประสิทธิผลจำแนกตามรายการ
1	ร.ร.หมายเลข 14	ร.ร.หมายเลข 4, 14
2	ร.ร.หมายเลข 4, 8, 15	ร.ร.หมายเลข 15
3	ร.ร.หมายเลข 16	ร.ร.หมายเลข 16
4	-	ร.ร.หมายเลข 8, 13

ถึงแม้ว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวนน้อยกว่าร้อยละ 50 จะได้รับความเห็นจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลว่ามีประสิทธิผล แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของ ประสิทธิผลแต่ละด้านพบว่า คุณภาพของนักเรียนด้านการผลิตนักเรียนที่มีทัศนคติทางบวก ผู้ให้ ข้อมูลทุกกลุ่มเห็นว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนส่วนใหญ่มีประสิทธิผล ส่วนคุณภาพของการ บริการ กลุ่มผู้ปกครองนักเรียนเห็นว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนส่วนใหญ่ มีประสิทธิผลทุกด้าน

3. ลักษณะของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่มีประสิทธิผล

โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีประสิทธิผล มีลักษณะดังตารางที่ 43 - 44

ตารางที่ 43 โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่มีประสิทธิผล จำแนกตามสภาพทั่วไปของโรงเรียน

หมายเลข ร.ร.	สาขาวิชา	ขนาด	รูปแบบการจัดตั้ง	ระยะเวลาดำเนินการ	หลักสูตร
4	บริหารธุรกิจ	กลาง	ร.ร.อาชีวศึกษา	17 ปี	ร.ม.
8	บริหารธุรกิจ	ใหญ่	ร.ร. 15(2)	60 ปี	ร.ม.
13	ช่างอุตสาหกรรม	ใหญ่พิเศษ	ร.ร.อาชีวศึกษา	29 ปี	อ.ศ.-ร.ม.
14	ศิลปหัตถกรรม	ใหญ่	ร.ร. 15(2)	33 ปี	อ.ศ.
15	มากกว่า 1 สาขาวิชา	ใหญ่	ร.ร.อาชีวศึกษา	19 ปี	ร.ม.
16	มากกว่า 1 สาขาวิชา	ใหญ่พิเศษ	ร.ร.อาชีวศึกษา	29 ปี	ร.ม.

จากตารางที่ 43 พบว่า สภาพทั่วไปที่อาจส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ขนาดของโรงเรียน และรูปแบบการจัดตั้งโรงเรียน กล่าวคือ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่มีประสิทธิผล เป็นโรงเรียนที่มีขนาดกลางจนถึงขนาดใหญ่พิเศษ และมีรูปแบบการจัดตั้งโรงเรียนเพื่อสอนวิชาชีพโดยตรง ทั้งที่เป็นโรงเรียนหลักสูตรระยะสั้นมาก่อนและที่สร้างขึ้นเป็นโรงเรียนอาชีวศึกษาในระบบโรงเรียน

ตารางที่ 44 โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่มีประสิทธิผล จำแนกตามวิธีการที่ใช้ประกันคุณภาพ

หมายเลข ร.ร.	การวางแผน			การควบคุม			การทบทวนและปรับปรุง		
	แผน	ปฏิทิน กศ.	ผู้จัดทำ	ผู้ปฏิบัติ	หัวหน้า/ผู้บริหาร	ปฏิทิน กศ.	เวลา	วิธี	ผู้ทบทวน
4	1 ปี	กำหนดระยะเวลาทำงาน	กลุ่มงาน	ควบคุมตนเอง	ตามสายการบังคับบัญชา	ควบคุมตามระยะเวลา	ขณะทำงานและสิ้นปี	ไม่ระบุ	ผู้ปฏิบัติ ผู้บริหาร
8	1 ปี	กำหนดระยะเวลาทำงาน	กลุ่มงาน	ควบคุมตนเอง	ตามสายการบังคับบัญชา	ควบคุมตามระยะเวลา	สิ้นภาคและสิ้นปี	ไม่ระบุ	ผู้บริหาร
13	สั้น กลาง ยาว	กำหนดระยะเวลาทำงาน	ผู้บริหารระดับสูงและกลาง	ควบคุมตนเอง	ตามสายการบังคับบัญชา	ควบคุมตามระยะเวลา	เมื่อมีผู้เสนอให้ทบทวน	ผู้ปฏิบัติเสนอโครงการ	ผู้บริหาร
14	สั้น ยาว	กำหนดระยะเวลาทำงาน	กลุ่มงาน	ควบคุมตนเอง	ตามสายการบังคับบัญชา	ควบคุมตามระยะเวลา	เมื่อเสร็จงาน	ประเมินเทียบกับเกณฑ์	ผู้ปฏิบัติ หัวหน้า ผู้บริหาร

ตารางที่ 44 (ต่อ)

หมายเลข ร.ร.	การวางแผน			การควบคุม			การทบทวนและปรับปรุง		
	แผน	ปฏิทิน กศ.	ผู้จัดทำ	ผู้ปฏิบัติ	หัวหน้า/ ผู้บริหาร	ปฏิทิน กศ.	เวลา	วิธี	ผู้ทบทวน
15	2 ปี	กำหนด ระยะเวลา ทำงาน	กลุ่มงาน	ควบคุม ตนเอง	ตามสาย การบังคับ บัญชา	ควบคุม ตามระยะ เวลา	ขณะ ทำงาน และสิ้นปี	หลายวิธี แล้วแต่ กรณี	ผู้ปฏิบัติ หัวหน้า ผู้บริหาร
16	1 ปี	กำหนด ระยะเวลา ทำงาน	ผู้บริหาร ระดับสูง และกลาง		ตามสาย การบังคับ บัญชา	ควบคุม ตามระยะ เวลา	เมื่อเสร็จ งาน	หลายวิธี แล้วแต่ กรณี	ผู้ปฏิบัติ หัวหน้า ผู้บริหาร

จากตารางที่ 44 พบว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และมีประสิทธิผล มีการวางแผนระยะ 1 ปี 3 แห่ง การวางแผนระยะสั้น กลาง และยาว 2 แห่ง และวางแผนพัฒนาระยะ 2 ปี 1 แห่ง ซึ่งแสดงว่าประเภทของแผนไม่น่าจะส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของโรงเรียน แต่พบว่าวิธีการวางแผนของโรงเรียนเหล่านี้ เป็นการวางแผนโดยคณะกรรมการในระดับฝ่าย/กลุ่มงาน ร่วมกับผู้บริหาร นอกจากนี้ ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่มีประสิทธิผล ส่วนใหญ่บุคลากรสามารถควบคุมการทำงานของตนเอง โดยมีหัวหน้างานคอยควบคุมตามลำดับชั้นของสายงานและหัวหน้างานมีการรายงานต่อผู้บริหารตามระยะเวลาที่กำหนด ด้านการทบทวนและปรับปรุงการปฏิบัติงานนั้น พบว่า มีหลายวิธีขึ้นอยู่กับแต่ละโรงเรียน

จากข้อมูลดังกล่าว สรุปได้ว่า โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่มีประสิทธิผลมีระบบประกันคุณภาพบางส่วนคล้ายคลึง และบางส่วนแตกต่างจากระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่ค้นพบจากการวิจัย กล่าวคือ

1. ส่วนที่คล้ายคลึง ได้แก่

1.1 วิธีการวางแผนที่เป็นการวางแผนโดยผู้บริหารระดับสูงและระดับกลาง

1.2 ระบบการควบคุม ที่เน้นการควบคุมการทำงานให้สำเร็จตามระยะเวลา และตามแผนที่ได้กำหนดไว้ โดยใช้ปฏิทินการศึกษาเป็นเกณฑ์

2. ส่วนที่แตกต่าง ได้แก่

2.1 ลักษณะของแผนที่จัดทำ เป็นแผนระยะสั้น-กลาง-ยาว หรือแผนระยะ 2 ปี และการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงานในการวางแผน

2.2 การทบทวนและปรับปรุงการปฏิบัติงาน โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่มีประสิทธิผลส่วนใหญ่ มีแนวโน้มให้ผู้ปฏิบัติงานได้มีส่วนร่วมในการทบทวนและปรับปรุงการปฏิบัติงานของตนเอง

4. ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนต่อโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

สืบเนื่องจากผู้ปกครองนักเรียนเป็นผู้รับบริการภายนอกที่สำคัญ และมีอิทธิพลต่อการเลือกโรงเรียน และการย้ายนักเรียนออกจากโรงเรียน การตรวจสอบความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนจึงเป็นสิ่งจำเป็น และผลสรุปความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เป็นดังนี้

4.1 การปรับปรุงการทำงานของโรงเรียน

ตารางที่ 45 สรุปความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนต่อการปรับปรุงการทำงานของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

รายการ	จำนวนโรงเรียน	ร้อยละ	หมายเลขโรงเรียน
1. โรงเรียนควรปรับปรุงการทำงาน	10	62.50	2, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13, 14
2. โรงเรียนไม่จำเป็นต้องปรับปรุง	5	31.25	1, 8, 12, 15, 16
3. ความคิดเห็นเท่ากันทั้ง 2 ฝ่าย	1	6.25	3
รวม	16	100.00	

จากตารางที่ 45 พบว่าผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 62.50 เห็นว่าโรงเรียนควรปรับปรุงการทำงาน ในขณะที่ผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 31.25 เห็นว่าโรงเรียนไม่จำเป็นต้องปรับปรุงการทำงาน และมีโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพียงร้อยละ 6.25 ที่ผู้ปกครองนักเรียนที่เห็นว่าโรงเรียนควรปรับปรุง และไม่ควรปรับปรุงการทำงานมีจำนวนเท่ากัน

4.2 งานของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่ควรปรับปรุง

จากงานบริหารโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการโดยตรง ซึ่งมีอยู่ 6 งาน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน การงบประมาณและการจัดการธุรกิจ การบริการการศึกษา การบริหารกิจการนักเรียน การบริหารอาคารสถานที่ และการบริหารความสัมพันธ์กับชุมชน ผู้ปกครองนักเรียนเห็นว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างควรปรับปรุงทุกงาน ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน ต่องานที่โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างควรปรับปรุงการทำงาน แสดงในตารางที่ 46

ตารางที่ 46 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนต่องานที่โรงเรียนควรปรับปรุง

งานที่โรงเรียนควรปรับปรุง	จำนวน n = 291	ร้อยละ	หมายเลขโรงเรียน
1. การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน			
- การสอนและการอบรมนักเรียน	24	8.25	2, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16
- การสอบและการทำคะแนนสอบ	26	8.93	2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 13, 14, 15, 16
2. การบริการการศึกษา			
- การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่แก่นักเรียน	67	23.02	1 - 16
3. การบริหารบุคคล			
- การคัดเลือกครูผู้สอนที่มีความรู้ดี และสอนดี เข้าทำงาน	52	17.87	2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 16
- การคัดเลือกเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ดี และมีมารยาทดีเข้าทำงาน	44	15.12	2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 14, 15, 16
4. การบริหารกิจการนักเรียน			
- การจัดการเกี่ยวกับความปลอดภัยให้แก่แก่นักเรียน	51	17.53	2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16
- การจัดกิจกรรมให้แก่แก่นักเรียน	41	14.09	2 - 16
- การปกครองและดูแลนักเรียน	38	13.06	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16
5. การบริหารอาคารสถานที่			
- การจัดอาคารเรียนและบริเวณ	40	13.75	2 - 16
6. การบริหารความสัมพันธ์กับชุมชน			
- การแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับนักเรียน และโรงเรียนให้ผู้ปกครองทราบ	46	15.81	2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16

หมายเหตุ : ผู้ปกครองตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 46 พบว่าผู้ปกครองนักเรียนของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกโรงเรียน แสดงความคิดเห็นต่องานของโรงเรียนที่ควรปรับปรุงกระจายกันไป และมีค่าร้อยละของความคิดเห็นในแต่ละงานไม่มากนัก โดยงานที่ผู้ปกครองทุกโรงเรียนแสดงความเห็นว่าโรงเรียนควรปรับปรุง ได้แก่ การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่แก่นักเรียน ซึ่งเป็นงาน

ที่อยู่ในหมวดของงานบริการการศึกษา และมีผู้ปกครองนักเรียนแสดงความคิดเห็นให้ปรับปรุงมากกว่างานอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 23.02 งานที่ผู้ปกครองนักเรียนเห็นว่าโรงเรียนควรปรับปรุงน้อยกว่างานอื่นๆ คือ การสอนและการอบรมนักเรียน ซึ่งเป็นงานที่อยู่ในหมวดของงานพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน มีผู้ปกครองนักเรียนแสดงความคิดเห็นให้ปรับปรุงคิดเป็นร้อยละ 8.25

4.3 สิ่งที่ผู้ปกครองนักเรียนพึงพอใจเกี่ยวกับโรงเรียน

เมื่อพิจารณาสิ่ง que ผู้ปกครองนักเรียนของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแสดงความพอใจเกี่ยวกับโรงเรียน พบว่ามีการแสดงความพอใจหลายประเด็น ซึ่งสามารถจัดให้อยู่ในงานบริหารโรงเรียนได้หึ่ง 8 งาน ดังแสดงในตารางที่ 47

ตารางที่ 47 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนต่อสิ่ง que พึงพอใจเกี่ยวกับโรงเรียน

สิ่ง que ผู้ปกครองนักเรียนพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ	หมายเลขโรงเรียน
	n = 291		
1. การจัดโครงสร้างองค์การ			
- การบริหารงานของโรงเรียน	2	0.96	14
- การเป็นโรงเรียนคอนแวนต์	1	0.34	4
2. การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน			
- การสอนและการอบรมนักเรียนดี	95	32.65	1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16
- หลักสูตรและระบบการเรียน	6	2.06	7, 15
- การฝึกงาน และมีงานทำเมื่อสำเร็จการศึกษา	5	1.72	9, 15
- การวัดผลการเรียน	4	1.37	8, 9
- บรรยากาศห้องเรียน	4	1.37	9
- เวลาเรียน	2	0.96	3, 4
3. การงบประมาณและการจัดการธุรกิจ			
- ค่าใช้จ่ายไม่สูง	2	0.96	5
- ค่าธรรมเนียมการเรียน	1	0.34	3
4. การบริการการศึกษา			
- วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย	25	8.59	9, 12, 14, 15, 16
- การอำนวยความสะดวกให้แก่ นักเรียน	10	3.44	8, 9, 12, 13
- ห้องสมุด	2	0.96	16

ตารางที่ 47 (ต่อ)

สิ่งที่ผู้ปกครองนักเรียนพึงพอใจ	จำนวน	ร้อยละ	หมายเลขโรงเรียน
n = 291			
5. การบริหารบุคคล			
- คุณภาพของครู	15	5.15	6, 7, 9, 10, 13, 14, 16
- คุณภาพของผู้บริหาร	6	2.06	9, 14
- มารยาทและการวางตัวของครู	4	1.37	11, 12, 13
6. การบริหารกิจการนักเรียน			
- ระเบียบวินัยของโรงเรียน	46	15.81	2, 4, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16
- การเอาใจใส่ดูแลนักเรียน	45	15.46	1, 3, 4, 5, 9, 10, 11, 12, 13, 15
- การดูแลเรื่องความปลอดภัยของนักเรียน	13	4.47	3, 5, 7, 10, 15, 16
- กิจกรรมของโรงเรียน	10	3.44	4, 12, 14, 15, 16
- การแต่งกายของนักเรียน	9	3.09	4, 5, 8, 9
- การบริการรถรับส่งนักเรียน	4	1.37	5, 12
- การช่วยแก้ปัญหาของนักเรียน	1	0.34	11
- การฝึกให้นักเรียนรับผิดชอบตนเอง	1	0.34	8
7. การบริหารอาคารสถานที่			
- สถานที่ตั้ง และความสะอาดในการเดินทาง	22	7.56	10, 11, 12, 13, 15
- ความสะอาดของโรงเรียน	21	7.22	4, 5, 9, 10, 15
- อาคารเรียนและสนาม	16	5.50	3, 7, 9, 11, 14, 16
- สภาพแวดล้อม	11	3.78	4, 8, 13
8. การบริหารความสัมพันธ์กับชุมชน			
- การติดต่อและแจ้งข่าวสารให้ผู้ปกครองทราบ	14	4.81	3, 4, 10, 13, 14, 16
- การต้อนรับผู้ปกครองเมื่อไปติดต่อกับโรงเรียน	2	0.96	12
- การให้ความร่วมมือของโรงเรียนเกี่ยวกับ น.ร.	2	0.96	15
9. อื่น ๆ			
- ชื่อเสียงของโรงเรียนและการยอมรับของสังคม	9	3.09	4, 8, 9, 14, 15, 16
- การพัฒนาของโรงเรียน	2	0.96	7, 8

หมายเหตุ : ผู้ปกครองนักเรียนตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 47 พบว่าผู้ปกครองนักเรียนของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการบริหารงานทุกงานของโรงเรียนกระจายกันไป โดยมีค่าร้อยละของความคิดเห็นในแต่ละงานไม่มากนัก งานที่ผู้ปกครองเกือบทุกโรงเรียนมีความพอใจ คือ การสอนและการอบรมนักเรียน ซึ่งมีผู้ปกครองนักเรียน 16 โรงเรียนแสดงความพอใจ เป็นร้อยละ 32.65 มากกว่าความพอใจระเบียบวินัยของโรงเรียน และการเอาใจใส่ดูแลนักเรียน

ซึ่งมีผู้ปกครองพอใจ คิดเป็นร้อยละ 15.81 และ 15.46 ตามลำดับ ส่วนงานอื่นๆ มีผู้ปกครองนักเรียนแสดงความพึงพอใจน้อยกว่าร้อยละ 10

4.4 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

ตารางที่ 48 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนต่อการมีส่วนร่วมกับโรงเรียน

รายการ	จำนวน (n = 16)	ร้อยละ	หมายเลขโรงเรียน
- ควรมีส่วนร่วม	12	75.00	1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 12, 13, 14, 15, 16
- ไม่ควรมีส่วนร่วม	3	18.75	2, 7, 10
- ความคิดเห็นเท่ากัน	1	6.25	11

จากตารางที่ 48 พบว่าโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 75 ผู้ปกครองนักเรียนมีความเห็นว่าควรมีส่วนร่วมในการดูแลและช่วยเหลือโรงเรียน ในขณะที่โรงเรียนร้อยละ 18.75 ผู้ปกครองนักเรียนเห็นว่าไม่ควรเข้าไปมีส่วนร่วม และมีโรงเรียนร้อยละ 6.25 ที่ผู้ปกครองนักเรียนมีความเห็นก้ำกึ่งกัน

อย่างไรก็ดีถึงแม้ว่าผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่จะเห็นว่าควรเข้าไปมีส่วนร่วมกับโรงเรียน แต่มีผู้ปกครองนักเรียนจำนวนน้อยที่แสดงความเห็นเสนอแนะเกี่ยวกับสิ่งที่ควรเข้าร่วม ดังตารางที่ 49

ตารางที่ 49 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนต่อสิ่งที่ควรมีส่วนร่วม

สิ่งที่ผู้ปกครองควรมีส่วนร่วม	จำนวน n = 291	ร้อยละ	หมายเลขโรงเรียน
1. การเอาใจใส่ดูแลนักเรียน			
- ด้านความประพฤติ	69	23.71	1, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16
- ด้านการเรียน	28	9.62	3, 4, 5, 6, 8, 9, 12, 13, 14, 15, 16
- การเอาใจใส่นักเรียนทั่วไป	11	3.78	1, 3, 5, 11, 13, 16
- ด้านการไปโรงเรียน	8	2.75	9, 11
- ด้านการคบเพื่อนและยาเสพติด	5	1.72	6, 8

ตารางที่ 49 (ต่อ)

สิ่งที่ผู้ปกครองควรมีส่วนร่วม	จำนวน	ร้อยละ	หมายเลขโรงเรียน
n = 291			
2. การให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ			
- การเข้าร่วมกิจกรรมของ ร.ร.	28	17.54	1, 3, 4, 5, 7, 12, 13, 14, 15, 16
- การแจ้งข่าวสารของนักเรียนให้ ร.ร.	13	8.77	4, 8, 9, 13, 16
- การเข้าร่วมประชุมผู้ปกครอง	9	7.02	6, 7, 9, 14
- การช่วยครูแก้ปัญหาเกี่ยวกับ น.ร.	4	3.51	3, 8
- การมีส่วนร่วมบริหารโรงเรียน	2	0.69	3, 15
3. การให้ความช่วยเหลือ			
- ช่วยเหลือตามความเหมาะสม	7	2.41	7, 9, 13, 14, 15
- ช่วยเสนอแนะความคิดเห็น	3	1.03	5, 8, 13
- ช่วยรักษาทรัพย์สินของโรงเรียน	1	0.34	12
- ช่วยพัฒนา-ปรับปรุงคุณภาพ ร.ร.	1	0.34	4

หมายเหตุ : ผู้ปกครองนักเรียนตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 49 พบว่าผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นกระจายกันเกี่ยวกับสิ่งที่ควรมีส่วนร่วม และแต่ละความเห็นมีค่าร้อยละไม่มากนัก สิ่งที่ผู้ปกครองนักเรียนร้อยละ 23.71 เห็นว่าควรมีส่วนร่วมโรงเรียนคือการดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้านความปลอดภัย ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ควรมีส่วนร่วมด้านอื่น ๆ ผู้ปกครองแสดงความเห็นน้อยกว่าร้อยละ 10

5. ปัจจัยที่ทำให้โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนมีคุณภาพ

จากความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน สรุปได้ดังนี้

5.1 ปัจจัยที่ทำให้โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนมีคุณภาพตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

ปัจจัยที่ทำให้โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนมีคุณภาพ จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีหลายประการ สรุปได้ดังตารางที่ 50

ตารางที่ 50 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ต่อปัจจัยที่ทำให้โรงเรียน
 อาชีวศึกษาเอกชนมีคุณภาพ

รายการ	จำนวน n = 16	ร้อยละ	หมายเลขโรงเรียน
คุณภาพของผู้บริหาร			
- การมีนโยบายและเป้าหมายทางการศึกษาที่ชัดเจน	6	37.50	2, 3, 9, 12, 13, 15
- การมีคุณธรรม	5	31.25	6, 7, 9, 12, 13
- การมีภาวะผู้นำ	4	25.00	3, 8, 15, 16
- ความสามารถในการบริหารงาน	3	18.75	3, 9, 16
- การมีวิสัยทัศน์	3	18.75	6, 10, 12
- ความสามารถในการวิเคราะห์องค์การและสถานการณ์	3	18.75	2, 6, 9
- ความสามารถในการพัฒนาโรงเรียนตลอดเวลา	2	12.50	2, 7
- ความสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ปกครอง	2	12.50	8, 14
คุณภาพของกระบวนการบริหารโรงเรียน			
- การบริการการศึกษา	5	31.25	4, 5, 6, 12, 14
- ด้านการบริหารกิจการนักเรียน	4	25.00	1, 4, 14, 15
- การกระจายอำนาจการบริหารงาน	4	25.00	1, 7, 10, 15
- การงบประมาณและการจัดการธุรกิจ	4	25.00	5, 7, 11, 16
- การบริหารความสัมพันธ์กับชุมชน	4	25.00	5, 7, 10, 14
- การบริหารการเรียนการสอน	3	18.75	5, 6, 14
- โครงสร้างการบริหารชัดเจนเป็นระบบ	3	18.75	10, 14, 16
- การบริหารงานบุคคล	2	25.00	5, 14
- การบริหารอาคารสถานที่	2	12.50	2, 14
คุณภาพของครู			
- การสอนของครู	9	56.25	1, 3, 4, 6, 10, 11, 12, 14, 15
- การเอาใจใส่นักเรียน	5	31.25	1, 8, 11, 14, 15
- วุฒิของครู	3	18.75	2, 3, 12
- ความรับผิดชอบต่อนักเรียนที่และร่วมมือกับโรงเรียน	2	12.50	14, 15
- การวางแผนเป็นแบบอย่างที่ดีให้นักเรียน	2	12.50	10, 15
- การมีคุณธรรม	2	12.50	12, 14
- การมีบุคลิกภาพที่ดี	1	6.25	8
- การมีประสบการณ์	1	6.25	2
คุณภาพของอุปกรณ์การเรียนการสอน			
- ความทันสมัยของอุปกรณ์การเรียนการสอน	4	25.00	2, 6, 10, 11
- จำนวนเพียงพอต่อนักเรียน	4	25.00	2, 6, 10, 11
- มีสภาพดี สามารถใช้งานได้	3	18.75	2, 10, 11

ตารางที่ 50 (ต่อ)

รายการ	จำนวน n = 16	ร้อยละ	หมายเลขโรงเรียน
คุณภาพของการบริการ			
- การให้บริการที่ดีแก่นักเรียน	4	25.00	1, 8, 12, 15
- การให้บริการที่ดีแก่ผู้ปกครองนักเรียน	4	25.00	1, 8, 12, 15
- การให้บริการที่ดีแก่บุคลากรของโรงเรียน	3	18.75	8, 12, 15
คุณภาพของหลักสูตร			
- การปรับเปลี่ยนหลักสูตรตามความเปลี่ยนแปลงของ ภาครัฐ	1	6.25	11
- รัฐจัดหลักสูตรแกน และให้เอกชนสามารถปรับหลักสูตร ได้ตามความเหมาะสม	1	6.25	12
- การจัดให้มีหลักสูตรหลากหลายตามสภาพท้องถิ่น	1	6.25	12

จากตารางที่ 50 พบว่าปัจจัยที่ทำให้โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีคุณภาพตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน แบ่งออกได้เป็น 6 กลุ่ม คือ คุณภาพของผู้บริหารโรงเรียน คุณภาพของกระบวนการบริหารโรงเรียน คุณภาพของครู คุณภาพของอุปกรณ์การเรียนการสอน คุณภาพของการบริการ และคุณภาพของหลักสูตร โดยคุณภาพของครูด้านการสอนเป็นรายการที่ผู้บริหารโรงเรียนร้อยละ 56.25 เห็นว่าเป็นปัจจัยที่ทำให้โรงเรียนมีคุณภาพ ส่วนปัจจัยที่ทำให้โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนมีคุณภาพ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนในลำดับรองลงไป ได้แก่ คุณภาพของผู้บริหารโรงเรียน ด้านการมีนโยบายและเป้าหมายทางการศึกษาที่ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 37.50

ปัจจัยที่ทำให้โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนมีคุณภาพ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนร้อยละ 31.25 ได้แก่ คุณภาพของผู้บริหารโรงเรียน ด้านการมีคุณธรรม คุณภาพของกระบวนการบริหารโรงเรียน ด้านการบริการการศึกษา และคุณภาพของครู ด้านการเอาใจใส่นักเรียน

ปัจจัยที่ทำให้โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนมีคุณภาพ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนร้อยละ 25.00 ได้แก่ คุณภาพของผู้บริหารโรงเรียน ด้านการมีภาวะผู้นำ คุณภาพของกระบวนการบริหารโรงเรียน ด้านการบริหารกิจการนักเรียน ด้านการกระจายอำนาจการบริหาร ด้านงบประมาณและการจัดการธุรกิจและด้านการบริหารความสัมพันธ์กับชุมชน คุณภาพของอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านความทันสมัย และด้านจำนวนเพียงพอต่อนักเรียน คุณภาพของการบริการ ด้านการให้บริการที่ดีแก่นักเรียน และด้านการให้บริการที่ดีแก่ผู้ปกครองนักเรียน

ปัจจัยที่สร้างคุณภาพของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนรายการอื่น ๆ มีอย่างหลากหลายและแต่ละรายการมีค่าร้อยละน้อยกว่าร้อยละ 20

ข้อมูลจากตารางที่ 50 แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนให้ความสำคัญต่อคุณภาพของครู คุณภาพของผู้บริหารโรงเรียน และคุณภาพของกระบวนการบริหารโรงเรียน

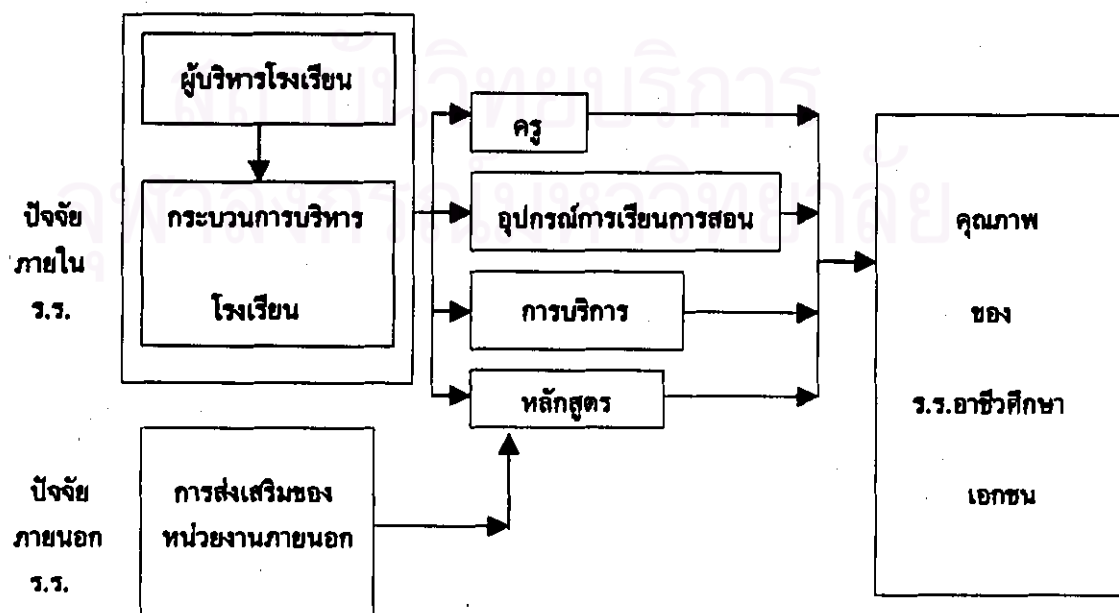
จากความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ต่อปัจจัยที่สร้างคุณภาพของโรงเรียนดังกล่าวแล้ว สรุปได้เป็น 2 ประเด็นหลัก คือ

1. คุณภาพจากการบริหารภายในโรงเรียน ที่เน้นคุณภาพของบุคลากรโดยเฉพาะผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งจากการจัดโครงสร้างองค์การของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ตามรายละเอียดในตารางที่ 29 ที่พบว่า การตัดสินใจที่ส่งผลกระทบต่อโรงเรียนขึ้นอยู่กับผู้บริหารโรงเรียน โดยเฉพาะผู้รับใบอนุญาต ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนจึงเป็นบุคคลสำคัญที่จะทำให้เกิดคุณภาพของกระบวนการบริหารงาน ซึ่งส่งผลให้เกิดคุณภาพภายในโรงเรียนด้านอื่น ๆ ตามมา

2. คุณภาพจากการส่งเสริมของหน่วยงานภายนอกโรงเรียน โดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการที่กำกับดูแลโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน สิ่งที่ผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนเรียกร้องจากรัฐ คือ การให้อิสระในการบริหารด้านวิชาการ โดยเฉพาะเรื่องของการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนขึ้นใช้เอง โดยมีหลักสูตรของรัฐเป็นแกน ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนเห็นว่าจะเป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่มีความพร้อม สามารถพัฒนาคุณภาพได้มากกว่าระบบที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งเป็นระบบที่ผู้บริหารโรงเรียนเห็นว่าทำให้โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนมีคุณภาพหรือมาตรฐานที่ต่ำอย่างเท่าเทียมกัน

ปัจจัยที่ทำให้เกิดคุณภาพตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน แสดงเป็นแผนภูมิได้ดังแผนภูมิที่ 10

แผนภูมิที่ 10 ปัจจัยที่ทำให้โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนมีคุณภาพตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

5.2 ปัจจัยที่ทำให้โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนมีคุณภาพตามความคิดเห็นของ
ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน

ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจัดลำดับความ
สำคัญของปัจจัยที่ทำให้โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนมีคุณภาพ 3 ลำดับ ซึ่งผู้วิจัยนำผลรวมของ
คะแนนที่ได้จากการวิเคราะห์รายโรงเรียน (รายละเอียดในภาคผนวก ค.) มาใช้ในการวิเคราะห์
ตามเกณฑ์การวิเคราะห์ที่ปรากฏในหน้า 109 และผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 51

ตารางที่ 51 ปัจจัยที่สร้างคุณภาพของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ตามความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติ
งาน จำแนกตามลำดับความสำคัญ

รายการ	ผลรวมคะแนนตามลำดับความสำคัญ			รวม 210×3	ร้อยละ
	(n × 3)	(n × 2)	(n × 1)		
ระบบการวางแผน					
1. การวางแผนปฏิบัติงาน	354	108	20	482	59.51
2. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	42	88	24	154	19.01
3. การกำหนดเป้าหมายในการทำงาน	132	108	29	269	33.21
4. การกำหนดมาตรฐาน	45	48	25	116	14.32
5. การกำหนดเกณฑ์ประเมินผลการทำงาน	21	46	31	98	12.10
6. การสื่อสาร	24	26	14	64	7.90
ระบบการควบคุมคุณภาพ					
7. การตรวจสอบการปฏิบัติงาน	12	12	25	49	6.05
8. ความสัมพันธ์ภายในโรงเรียน	78	30	28	136	16.79
ระบบการทบทวนและปรับปรุงการปฏิบัติงาน					
9. การทบทวนการปฏิบัติงานและการปรับปรุง แก้ไข	15	36	38	89	10.99
10. การพัฒนาของโรงเรียน	69	22	26	117	14.44

จากตารางที่ 52 พบว่าผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่ม
ตัวอย่างให้ความสำคัญต่อการวางแผนปฏิบัติงานเป็นลำดับที่ 1 การกำหนดเป้าหมายในการ
ทำงานมีความสำคัญเป็นลำดับที่ 2 และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจมีความสำคัญเป็นลำดับที่ 3
คิดเป็นร้อยละ 69.51, 33.21 และ 19.01 ตามลำดับ

6. **ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนต่อการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานภายนอก**
ผู้บริหารโรงเรียนและผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน แสดงความคิดเห็นต่อการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานภายนอกโรงเรียน ดังตารางที่ 52

ตารางที่ 52 สรุปจำนวนของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน จำแนกตามความคิดเห็นต่อการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานภายนอกโรงเรียน

ความคิดเห็น	ผู้บริหาร		ผู้ปฏิบัติงาน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โรงเรียนควรได้รับการตรวจสอบและรับรองมาตรฐาน				
1. ควร	10	62.50	15	93.75
2. ไม่ควร แต่หากมีหน่วยงานก็พร้อมที่จะให้ตรวจสอบ	6	37.50	-	-
3. ไม่ควร	-	-	1	6.25
รวม	16	100.00	16	100.00
หน่วยงานที่ควรให้การตรวจสอบและรับรองมาตรฐาน				
1. หน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นเพื่อการรับรองมาตรฐานคุณภาพ	6	37.50	-	-
2. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน	5	31.25	14	87.50
3. สังคม ผู้ปกครองนักเรียน และโรงเรียน	4	25.00	-	-
4. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลและกรมอาชีวศึกษา	1	6.25	-	-
5. สมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน	-	-	2	12.50
รวม	16	100.00	16	100.00

จากตารางที่ 52 พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 62.50 และผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 93.75 เห็นว่าโรงเรียนควรได้รับการตรวจสอบและการรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานภายนอก สำหรับหน่วยงานที่ควรให้การตรวจสอบและรับรองมาตรฐานนั้น ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน ร้อยละ 87.50 เห็นว่าควรเป็นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ส่วนผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นกระจายกัน โดยผู้บริหาร ร้อยละ 37.50 เห็นว่ามีหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้การรับรองมาตรฐานคุณภาพ ร้อยละ 31.25 เห็นว่าควรเป็นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน และร้อยละ 25 เห็นว่าควรให้สังคม ผู้ปกครองนักเรียน และโรงเรียนตรวจสอบกันเอง โดยไม่จำเป็นต้องขอรับการรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานใด